

ČETAM JOSIPA FERDINANDA PRETI NEVARNOST. PROTIOFENZIVA RUSKE ARMADE JE USPEŠNA.

POLOŽAJ NA VZHDNEM BOJIŠČU JE SKORAJ NEIZPREMENJEN. — ARMADA AVSTRIJSKEGA NADVOJVODE JE IZGUBILA VSE STIKE S ČETAMI GENERALA MACKENSENA. ATENTAT NA EGIPTOVSKEGA SULTANA. — TURŠKA POSADKA V CARIGRAHU SE JE UPRLA. — VOJAKI SO UMORILI VEČ NEMŠKIH ČASTNIKOV. — ARTILERIJSKI BOJI PRI SEDILBAHRU. — TURKI SE Približujejo mestu Aden.

Položaj na vzhodnem bojišču.

Dunaj, Avstrija, 9. julija. — Uradna izjava avstrijskega generalnega štaba se glasi:

Na severnem bojišču se ni ničesar posebnega prigodilo. V južnem delu Poljske se boji še vedno nadaljujejo. Včeraj se je nam posrečilo odbiti več močnih sovražniških napadov.

Berlinska vest.

Berlin, Nemčija, 9. julija. — Nemški veliki generalni štab naznaja:

Na vzhodnem in na jugovzhodnem bojišču je položaj neizpremenjen.

Ruska protiofenziva.

Petrograd, Rusija, 9. julija. — Rusi so zaustavili prodiranje avstrijskih in nemških čet v ozemlju, ki leži med Vislo in Bugom in začeli z močno protiofenzivo. Na nekaterih mestih so že začeli prodirati proti sovražniškim postojankam pri Bihavi in Krasniku.

Avstrijska armada.

Petrograd, Rusija, 9. julija. — Avstrijska armada, kateri poveljuje nadvojvoda Josip Ferdinand, je izgubila stik z armado nemškega generala Mackensa. Ker so Avstrijci mislili, da se Rusi umikajo, so začeli hitro prodirati proti Krasniku in Lublinu, toda slednji so naleteli na hud odpor. Avstrijci so nameravali prodreti rusko fronto, kar se jim pa ni posrečilo. Armada nadvojvode Ferdinanda je izgubila več kakor 15 tisoč mož.

Situacija na Galipolisu.

Carigrad, Turčija, 9. julija. — Turki generalni štab poroča: — Pri Sedil-Bahru so zavzele naše čete dvoje vrst sovražniških strelnih jarkov. V bojih so se najbolj odlikovali naši poizvedujoči oddelki. Na levem krilu so se vršili ostri artillerijski spopadi. Danes zjutraj se je pojavil nad našimi postojankami neki sovražniški letalec in začel metati bombe na nas. Bombe niso napravile nobene škode. V okolici Avi Burna se ni od srede ničesar posebnega prigodilo.

Poškodovana ladjedelnica.

Atene, Grška, 9. julija. — V turški ladjedelnici pri Cornedoru je nastala na zagoneten način silna eksplozija, ki je povzročila ogromno škodo. Med prebivalstvom je nastala panika, ker je mislilo da obstreljuje rusko brodovje mesto.

Italijanska vest.

Rim, Italija, 9. julija. — Carigradski dopisnik "Tribune" naznaja, da so se vojaki turške garnizije v Carigradu uprli, ter pomorili 100 nemških častnikov. — Prebivalstvo je silno ježno na nemške častnike in daje pri vsaki priliki duška svojemu ogorčenju.

Boji na Galipolisu.

Rim, Italija, 9. julija. — Z Mitlen poročajo, da se boji na Galipolisu še vedno nadaljujejo, toda posebnih uspehov nimajo uiti Turki niti zavezniki. Turki baje dobivajo vedno nova ojačenja.

Aden v nevarnosti.

London, Anglija, 9. julija. — Turške čete, ki se nahajajo v jugozahodnem delu Arabije, ogrožajo važno angleško pristanišče Aden. Turkom pomagajo tudi Arabci. Najprej so porazili neko močno angleško kolono, sedaj pa prodirajo proti mestu. Padec Adena bi bil za Angleže zelo hud udarec.

Napad na bolgarskega carja.

Berlin, Nemčija, 9. julija. — Včeraj se je začela v Sofiji obravnavati proti atentatorjem, ki so lasko leto o priliki nekega plesa usmrtili več uglednih Bolgarov. Sedaj se je dognalo, da je bil atentat naperjen pravzaprav na carja Ferdinanda. Zaroto je baje vodil srbski major Tankosić.

Atentat na egiptovskega sultana.

London, Anglija, 9. julija. — Iz Aleksandrije poročajo, da je bil na egiptovskega sultana zopet vprizorjen atentat. Ko se je peljal v mošejo je vrgel nekdo z okna bombo pred njegov voz. Bomba je padla ravno pred konje pa ni eksplodirala. Atentator je pobegnil, toda policija je prepričana, da ga bo dobila v svoje roke.

Angliji zopet proti ministrska kriza.

Med lordom Kitchenerjem in Lloyd George-om je baje prišlo do velikega nesporazumljenja.

REKUTIRANJE.

Pri uvedbi nove kampanje je izjavil lord Kitchener, da se pri glaša vedno manj novincev.

London, Anglija, 9. julija. — Velike ljudske množice so se zbrale danes v okolici Guild Hall, kjer je imel lord Kitchener govor v prilog rekrutacije.

V svojem govoru je izjavil Kitchener, da rabi dežela vedno več možkih, dasiravno je situacija v tem pogledu boljša kot je bila pred desetimi meseci. Vojško situacijo je označil za tako resno kot je bila v onem času ter je ponovil svoje prorokovanje, da bo vojna še dolgo časa trajala. Kitchener je tudi pohvalil delo canadskih in indijskih čet v Flandriji ter Avstralcev v Dardanelih, ki je namignil, da bo tudi južnoafriška Unija poslala nekaj svojih čet v Evropo.

Nadalje je izvajal, da je dobila vlada denar za nadaljevanje vojne potom novih uspešnih posojil in da se vrši izvrševanje municije na zadovoljiv način, tako da bo dosti materiala in municije za vezbanje novincev.

Glede številca novincev je Kitchener izrazil upanju, da bodo Nemcem viri za nadaljevanje vojne kmalu usahnili, dočim se bo Anglija vedno bolj krepila.

Ministrska kriza?

"Daily Chronicle" poroča, da proti izbruhni novi krizi v angleškem ministertvu, ker sta se Kitchener in Lloyd George baje sprla radi zmožnosti generala Dohop, prvega tajnika municijskega ministra. "Chronicle" pravi, da pojde Lloyd George, če ne pojde Dohop in če ne pojde Dohop, bo odstopil Kitchener.

Angleška smodišnica razdejana.

Velika smodišnica v Houslow, Middlesex County, je bila danes skoro popolnoma razdejana v sled cele vrste eksplozij. Eksplozije so se završile malo potem, ko je šlo sto delavcev na delo in uradniki zatrjujejo, da je izgubil le en delavec življenje, dočim so bili drugi le ranjeni.

Prva eksplozija je bila slaba in delavci so imeli priliko za beg, predno so se završile druge eksplozije, ki so razdejale naprave. Detonacije je bilo čuti na deset milj daleč.

Z zapadnih bojišč. Izgube in pridobitve.

Nemci so zavzeli celo vrsto zakopov, a izgubili so grič št. 631 pri Ban-de-Sapt.

BOJI ARTILERIJE.

Nemški aeroplani so obstreljevali francosko pozicijo s torpedi in gorečo tekočino.

Berlin, Nemčija, 9. julija. — Nemški generalni štab je izdal danes sledeče poročilo glede operacij na zapadnem vojnem pozorišču: "Severno od cukrarnice v Souchez se je odbilo neki naskok sovražnika in majhne oddelke, ki so udri v naše pozicije, se je uničilo. Dosedaj pa se nam še ni posrečilo pregnati sovražnika iz pozicij, katere smo izgubili včeraj zapadno od Souchez. Francoska poročila o zaplenjenju nemških topov so netočna. Iztočno od Ailly so se vršile posamezne, brezuspešne atake. Osvojili smo z naskokom več črt nemških zakopov, ki se raztezajo na razdaljo 350 metrov. Po ostrem obstreljevanju artillerije so naskočili Francozi grič št. 631 pri Ban-de-Sapt, kateri grič smo zavzeli dne 22. junija. Prisiljeni smo bili zapustiti zakope na vrhu griča.

Razdejana skladišča v Arras.

Premorska agencija poroča danes, da so bila angleška armada skladišča v Arras v sled nemškega obstreljevanja ter temu sledčega požara popolnoma razdejana. Nadalje se javlja, da je izgubila angleška artillerija v sled razdejanja katedrale v Arras svojo opazovalno točko ter bo treba vsled tega nanovo grupirati angleške črte.

Francoska poročila.

Pariz, Francija, 9. julija. — V danes popoldne objavljeni izjavi francoskega armadnega vodstva se glasi, da se je završil v pretekli noči med reko Aisne in morjem, pri Souchez, zelo oster spopad. Zelo živahno je bilo ponoči tudi v ozemlju med rekama Maas in Mosel. Pri Fay-en-Haye se je posrečilo Francozom z uporabo ročnih granat pridobiti nazaj 150 metrov zakopov, katere so izgubili dne 4. julija.

Pri Croix des Larmes so vprizorili včeraj zvečer Nemci naskok na fronti 350. Ta naskok so uvedli aeroplani, ki so metali iz višine na francoske pozicije torpede in neko gorečo tekočino. Potem, ko se je Nemcem posrečilo udreti v naše pozicije, se jih je s protinaskokom zopet pregnalo iz njih.

Francoski uspehi v Vogezih.

O znamenitem uspehu v Vogezih poroča francosko armadno vodstvo. V okolici Ban-de-Sapt so včeraj pregnali Francozi Nemce iz zakopov, katere so slednji zasedli dne 22. junija ter se sami polastili obrambnih črt Nemcev. Francozi so napredovali za 700 metrov na 600 metrov dolgi fronti. Ujeli so 19 častnikov, 2 zdravnika in 767 neranjenih vojakov.

V večernem poročilu vlade se glasi, da ni s fronte poročati o nobeni infanterijski akciji in da je potekel dan primeroma mirno. Nemci so obstreljevali Arras s težkimi topovi. Med Oise in Aisne ter med Maas in Mosel so se vršili le artillerijski boji.

V gozdu pri Apremont so reorganizirali Francozi osvojene pozicije in pri Fontenelle so odbili vse naskoke Nemcev.

Molitve za zmago.

Londonški škof je odredil, da se imajo tekom julija meseca vršiti molitve za zmago zaveznikov. V nedeljo 25. julija se imajo vršiti slovesne službe božje, procesije, zborovanja in molitve pod milim nebom itd.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Odgovor Nemčije na ameriško poslanico.

Nemški odgovor na drugo poslanico Združenih držav tvori precej obširen dokument.

NEZADOVOLJIV.

V Washingtonu se smatra odgovor za nezadovoljiv, ker se ne upošteva pravic Amerikancev.

Washington, D. C., 9. julija. — Objavljen je besedila nemškega odgovora na drugo ameriško poslanico, ki potrjuje domnevanje oficijelnih krogov, da bo Nemčija odklonila zahtevo vlade Združenih držav, naj se ne ogroža življenj Amerikancev, ki potujejo na visokem morju na neoboroženih ladjah katerekoli narodnosti.

Tiskovna kopija je dospela prepozno, da bi se jo moglo kritizirati od strani administrativnih uradnikov. Oni pa, ki so jo čitali, je niso komentirali, dokler ne dosepe oficijelno poročilo od poslanika Gerarda v Berlinu. To oficijelno besedilo bo prišlo najbrž v soboto popoldne ali v nedeljo in predsednik Wilson se bo najbrž nemudoma vrnil v Washington ter sklical kabinetno sejo.

V poslanici se zagotavlja, da se ne bo napadalo ameriških parnikov, ki vodijo legitimno trgovino in da se tudi ne bo ogrožalo življenja Amerikancev. Nemškim podmorskim čolnom se bo naročilo, naj puste parnike z ameriško zastavo pri miru, če nimajo na krovu vojnega kontrabanta. — Nemčija hoče baje celo dovoliti, da vozijo štiri sovražne ladje med Ameriko in Evropo pod ameriško zastavo in z ameriški potniki na krovu, seveda brez kontrabanta.

Kot rečeno je odgovor Nemčije povsem nezadovoljiv ter se ne dotika principijelnih vprašanj, katere je bil stavil predsednik Wilson. V odgovoru se le skuša predlagati dogovore, vsled katerih bi bilo življenje Amerikancev pod gotovimi pogoji zavarovano. Glavna točka nemškega odgovora je ponudba Nemčije, da ne napade potniških parnikov s podmorskimi čolni, če Amerika jamči, da ne bodo vodili parnikov, na katerih se nahajajo Amerikanci, nikakega kontrabanta na krovu ter bodo na zahtevo podmorskih čolnov ustavili ter se dali preiskati.

Dasiravno se priznava, da se lahko stavi predlog v drugi obliki, se ga kljub temu smatra nesprejemljivim. Istočasno so dali uradniki izraza upanju, da bo tvoril nemški odgovor temelj za nadaljna pogajanja. Prijazni ton poslanice se smatra za dober znak in splošno prevladuje prepričanje, da si večina naroda ne želi prekinjenja prijateljskih odnosov z Nemčijo. Daje se pa obenem izraza bojazni, da bi ponoven slučaj kot oni "Lusitanije" popolnoma izpremenil situacijo.

Nemški odgovor na ameriško poslanico bo tvoril v terek predmet kabinetne seje.

Opravičilo Avstrije.

Dunaj, Avstrija, 9. julija. — Avstrijska vlada je sporočila danes ameriškem poslaniku Fredericu C. Penfield-u oficijelno opravičilo radi nekega članka, ki je izšel v "Neues Wiener Tageblatt", v katerem se na oster način kritizira in zasmehuje predsednika Wilsona in ameriški narod radi druge ameriške poslanice.

Ker je avstrijska cenzura pustila ta članek na sveto, je stavil ameriški poslanik na vlado vprašanje, če se avstrijska vlada identificira s temi nazeri. Posledica tega je bilo opravičilo ter oster ukor dotičnemu cenzorju.

Skočil z Brooklynskega mosta.

Včeraj je skočil z Brooklynskega mosta v East River 30-letni slikar Walter Orgienus, ker ga je zapustila žena. V vodo je skočil tako nesrečno, da si je zlomil tilnik. Bil je na mestu mrtve. — Prijemljivo so našli pismo, ki je bilo naslovljeno na njegovo nezvesto ženo.

Velika bitka na Krasu se bliža odločitvi.

Italijani pravijo, da jim je zmaga zagotovljena, dočim so Avstrijci drugega mnenja.

ITALIJANSKI KRALJ.

Italijanski kralj je baje le za las ušel smrti, ko se je nahajal na neki točki fronte.

London, Anglija, 9. julija. — Iz Rima se poroča na "Daily Mail": Pet kupol na fortu Belvedere v Trentinu je bilo v sled ognja italijanske artillerije stavljenih izven akcije. Ta fort, s svojimi 12 palčnimi topovi, je tvoril eno najmočnejših ovir pri prodiranju Italijanov proti Roveretu in Tridentu.

Bitka na Krasu.

London, Anglija, 9. julija. — Vsaki trenutek je pričakovati odločitve v veliki bitki, katere se vrši na kraški visoki ravnini. Dosedanji potek bitke kaže, da se bo končala v prilog Italijanov. (To je še velikansko vprašanje).

"Junastva" kralja Viktorja.

Rim, Italija, 9. julija. — Kralj Viktor Emanuel, ki se nahaja na fronti, stavi vsaki dan svoje življenje v nevarnost kot kak priprosti častnik. "Tribuna" je priobčila neko storijsko, v kateri se popisuje eno takih epizod.

Ko je vodil ogenj neke baterije, je baje rekel kralj poveljujočemu častniku:

"Ali mislite, da bi mogli pogoditi ono daljno kočo, od katere prihaja ogenj na četo ravno pod nami? Meni se zdi, da je nemogoče!"

Par minut pozneje je bila koča kup razvalin.

"Sedaj lahko grem", je rekel kralj ter stisnil častniku roko.

Nekaj časa pozneje je srečal kralj enega svojih generalov ter mu opisal delo dotične baterije in častnika.

"Oni častnik je bil ubit pred pol ure", je rekel general.

Naskoki Avstrijcev.

Rim, Italija, 9. julija. — Današnje uradno poročilo se glasi: "V Aone dolini je skušal sovražnik zavzeti pozicije na Boazola, katere smo zasedli, vendar se je naskok zavrnil. V četrtki je naskočil sovražnik naše pozicije med Zellenkogel in Crestaverde v Karnskih Alpah, a se ga je vrglo nazaj.

Naša artillerija obstreljuje še naprej utrdbi Naborjet in Predil. Situacija na ostali fronti je neizpremenjena." (Torej nikake zmage!)

"Zvon neodvisnosti."

St. Joseph, Mo., 9. julija. — Danes se je ustavil tukaj poseben vlak, ki vozi proti San Franciscu "Zvon neodvisnosti". Na kolodvoru se je zbrala velikanska množica ljudi. Zvon bo razstavljen na Panama Pacific razstavi. — Včeraj je minilo ravno 139 let, ko se je v prvič sestal kongres, ki je izdal deklaracijo neodvisnosti.

General Botha.

Pretoria, Južna Afrika, 9. julija. — Vse nemško vojaštvo v južno-zahodni Afriki se je udalo angleškemu generalu Louisu Bothi. Botha je poslal Nemeem ultimatum, kateri se je iztekel v terek ob peti uri zvečer.

London, Anglija, 9. julija. — Tukašnji vojaški strokovnjaki so menjja, da je dogodek, ki se je izvršil v južni Afriki največji triumf Anglije v sedanjih vojni.

Bryan kot pridigar.

Oakland, Cal., 9. julija. — V tukašnji baptistovski cerkvi je govoril danes bivši tajnik Združenih držav, Bryan. Odločno je napadal sedanjo modo, slavo, kvaranje in pijančevanje. Rekel je, da vodi jo te stvari ameriško ljudstvo v pogubo. Na koncu govora je citiral rek postav: — Ne imej drugih Bogov razen mene.

Pretirana poročila o mehiških razmerah.

Washington je še vedno odločno zoper intervencijo. — Poraz Villovih čet pri Aguas Calientes.

DRŽAVNI TAJNIK.

V teku enega meseca se bo mogoče že odločilo. — V bitki pri Monterey je zmagal Carranza.

Washington, D. C., 9. julija. — Državni tajnik Lansing je danes izjavil, da so poročila, ki prihajajo iz Mehike zelo pretirana in večji del neresnična. Res je, da primanjkuje živih, toda ameriški konzuli so sporočili, da imajo ljudje še za cel mesec hrane, do tedaj bodo pa že pospravili po nekaterih krajih del nove letine. Ko so Lansinga vprašali, kaj bodo storile Združene države z ozirom na razmere v Mehiki, je izjavil, da zankrat še ničesar. Predsednik Wilson bo počakal še en mesec, potem bo pa začel delati v smislu manifest, katerega je izdal 2. junija.

Washington, D. C., 9. julija. — Carranzove čete so potokle deset milj južno od Aguas Calientes Villorovo armado. Ostanki Villorvih čet se umikajo proti severu. To poročilo je poslal ameriški konzul in pristavil, da bodo sledile podrobnosti v kratkem. General Villa je baje rekel nekemu ameriškem agentu, da je zvalil pri Aguas Calientes generala Hilla v past, iz katere mu ne bo mogoče tako lahko priti.

Državnemu departmentu so sporočili danes iz glavnega mesta Mehike, da stane tam funt govejega mesa \$2.50 centov. V Viktoriji stane par čevljev \$75. Generalni konzul Hanna v Monterey je dobil nalogo pomagati, kolikor je v njegovi moči.

Laredo, Tex., 9. julija. — Potniki, ki so prišli iz Monterey, so izjavili, da so Carranzovi pristajali zavzeli v sredo mesto Leonile. Vjeli so 800 mož in zaplenili precej vojnega materiala. Včeraj so baje osvojili Paredon, ki je oddaljen samo nekaj milj od Monterey. Villa je izgubil s tem nekaj zelo bogatih premogorovov.

Douglas, Ariz., 9. julija. — Mehiki bandit Alfred Duarte je rekel, da bo pomiril vse inozemce, ki bodo od danes zanjapre prekorali mehiško mejo. Bandit se hoče maskečevati, ker so Amerikanci, ko je bil še zaprt v Fort Bliss, z njim zelo slabo postopali.

Tajnik srbskega konzulata obsojen.

Včeraj se je moral zagovarjati pred sodiščem v New Yorku tajnik srbskega konzulata Vid Vujić, ki je bil obdolžen da je razširjal knjige nenravne vsebine. — Sodnik ga je obsodil na \$100 kazni, oziroma na 30 dni zapor. Obtožbenec je bil izdal brošuro "Propast Avstrije", v kateri je bilo več izrazov proti javni morali. Polovica čistega dobička od prodaje knjige je obdržal sam, polovico ga je poklonil srbskemu Rdečemu križu. Rekel je, da se ne čuti krivega, ter da ni poslal v inozemstvo nobenega izdanka. Sodniki so rekli, da se Vujić ne sme preveč kaznovati, ker se sedaj tudi države ne obdajajo s posebno čednimi priimki. Obsojen je bil torej samo na sto dolarjev denarne kazni.

Prej je izjavil, da je skoraj brez sredstev, ker ima kot tajnik srbskega poslanstva samo \$60 mesečne plače, ko mu je pa sodnik rekel, da naj plača omenjeno kaznen, je potegnil iz žepa debelo denarnico in brez obotavljanja odšel na mizo deset bankovcev po \$10.

Švica potrebuje denarja.

Bern, Švica, 9. julija. — Švicarska vlada je sklenila najeti 100 milijonov frankov posojila za pokritje stroškov mobilizacije.

Holt ni imel pomagača.

Washington, D. C., 9. julija. — Detektivi so dognali, da ni imel Holt, ki je uprizoril atentat na milijonarja Morgana, nobenega pomagača.

Posvetovanje v Calais.

V Calais se je vršilo posvetovanje francoskih in angleških ministrov ter vojskovodij.

London, Anglija, 9. julija. — Ministrski predsednik Asquith in lord Kitchener sta se vrnila včeraj zvečer v London, potem ko sta bila odsotna celih pet dni. — Šele na povratku se je zaznalo, da sta se vdeležila konference, ki se je vršila v Calais. Tiskovni urad je izdal danes sledečo izjavo glede te konference:

Ministrski predsednik, nadalje lord Crowe, predsednik sveta, lord Kitchener in lord Balfour so zapustili v ponedeljek London, da se vdeležijo konference z francoskim ministrskim predsednikom Viviani-jem, vojnim ministrom Millerandom, zunanjim ministrom Deleasse-jem in municijskim ministrom Thomas. Navzoča sta bila tudi generala Joffre in French.

Bivši mehiški diktator Huerta.

El Paso, Tex., 9. julija. — Mehiki general Victoriano Huerta se bo moral zagovarjati pred veliko poroto v San Antonio, ker je prekršil postavbe ameriške nevtralnosti. Sedaj so ga postavili pod varščino \$15.000. Nekaj časa bo še ostal v Fort Bliss v varstvu zveznega maršala Rogersa.

Trije parniki napadeni.

London, Anglija, 9. julija. — Parnik "Guido" Wilson črte, ki se je nahajal na poti iz Hulla v Arhangelsk, je bil na škotski obali potopljen od nekega nemškega podmorskega čolna. Posadka se je rešila.

Peterhead, Škotska, 9. julija. — Ruski parnik "Anna", na poti iz Rige v Hull, je bil včeraj torpediran od nekega nemškega podmorskega čolna. Posadka se je rešila v čolne ter se domneva, da se je obdržal parnik nad vodo.

Queenstown, Anglija, 9. julija. — Nekaj nemških podmorskih čolnov je potopil neko rusko barko in posadka slednje je dospela danes v to pristanišče.

Zagonetna smrt.

Policija v Chicagu, Ill., ni mogla včeraj dognati, če je bil milijonar Frank P. Graves umorjen ali če je izvršil samomor.

Pozor, pošiljatelji denarja!

Denarne pošiljlatve v Avstrijo bodemo sprejemali kljub vojni v Italijo, pošta gre nemotljivo preko HOLANDIJE in SKANDINAVIJE.

Dobili smo brzoglavno poročilo, da se denarne pošiljlatve kakor tudi pisma ne morejo več izročati naslovniku v južnih Tirolah, na Gorškem, Primorskem, za TRST, ISTRO in DALMACIJO. — Za KRANJSKO, spodnji ŠTAJER in druge notranje kraje pa posluje pošta kakor prej.

Od tukaj se vojakom ne more denarja pošiljati, ker jih vedno predstavljajo, lahko pa se pošlje sorodnikom ali znancom, ki ga od tam pošljejo vojaku, ako vedo za njegov naslov.

Denar nam pošljite po "Domestic Postal Money Order", ter priložite natančni Vaš naslov in one osebe, kateri se ima izplačati.

Cene:			
K	\$	K	\$
5....	.80	120....	19.20
10....	1.60	130....	20.80
15....	2.40	140....	22.40
20....	3.20	150....	24.00
25....	4.00	160....	25.60
30....	4.80	170....	27.20
35....	5.60	180....	28

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
22 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
Canada \$3.00
pol leta 1.60
pol leta za mesto New York 4.00
pol leta za mesto New York 2.00
Evropa za vse leto 4.50
pol leta 2.55
četrtletno 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvenredno nedeljo in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.
Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
prihajajo.

Denar naj se blagovilo pošilja po
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov pro-
sim, da se nam tudi prišlje
kvalifikacijske naznane, da hitreje
najdemo naslovnik.

Dopisom in pošiljkatvam naredite ta
naslov:

"GLAS NARODA"
22 Cortlandt St., New York City.
Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION OF
FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS

146

Vojno prisilno delo v Angliji.

—

Voditelji delavskih organizacij
v Angliji so se dali pogovoriti
od municijskega ministra Lloyd-
George-a, da so privolili v nje-
gove načrte glede nove organizacije
municijske industrije. Glasom po-
ročili, ki so došla iz Anglije, se
javljajo delavci v zadostnem šte-
vilu, da se bo lahko opustilo pri-
silno rekrutiranje delavstva. Pa-
triotizem je celo v angleških de-
lavskih krogih sedaj zelo razšir-
jen, a delavci bodo kmalu, kot
povedo drugod, spoznali, da so
oni tisti, katere se vara.

"New Statesman" v Londonu
dviga v svoji zadnji številki sva-
re glas proti državnemu socializ-
mu te vrste, katerega vsiljuje
Lloyd-George delavcem svoje de-
žele.

"New Statesman" meni, da ni
namreč v novem zakonu ničesar
omenjenega o kakem vojnoprav-
nem, prisilnem delu, da pa se bo
odpravilo vse "omejujoče" orga-
nizacijske določbe in predpise za
čas vojne. Stavke ne bodo dovo-
ljene in tudi izprta ne. Trpelo se
tudi ne bo pozivov na stavko.
Vsak spor med delavstvom in de-
lodajalci se bo rešilo prisilnim
potom pred vladnim tribunalom
ter bo odločitev slednjega mero-
dajna. Odstotnost od dela in pija-
nost tekom delavnih ur sta pre-
stopka, katere se bo kaznovalo z
denarnimi globami. Kršitelje bo
sodilo posebno sodišče, obstoječe
iz zastopnikov delodajalcev in
delavcev.

Druga določba nove postave
daje vladi pravico, da proglasi
gotove tvornice za "kontrolirane
naprave", v katerih se bo izvr-
šilo nekako omejevanje dobička. S
tem se hoče preprečiti izrabljanje
vlade od strani podjetnikov, ki
so dobili vladna naročila. Te kon-
trolirane tvornice pa s tem ne po-
stanajo državne tvornice in last-
niki, ravnatelji in poslovođe ne
dobivajo od vlade nikakih plač.
Onemogočuje se s tem le previ-
sokke dividende. Delavci v teh to-
varnah se sprejema na delo za
določen čas in za določeno plačo
in delavci se morajo obvezati, da
bodo šli, kamor jih bo poslalo
vodstvo naprav.

"New Statesman" se boji, da
ni danih nikakih jamstev, da bo
dobivali delavci dobre munjske
plače ali pa da se bo pri meznih
sporih upoštevalo višje cene za
živila.

Za delavce je zelo neugodno,
ker so ostali vsi prejšnji podjet-
niki in to tudi v takozvanih kon-
troliranih tvornicah. Podjetniki
so oni, ki imajo določiti, katerega
naj se kaznuje radi tega ali one-
ga pregreška. Podjetniki bodo
nadalje odločali, katere munjske
določbe je treba odpraviti kot
"omejujoče". Pri izvrševanju
vsega tega bodo podjetniki goto-
vo zasledovali v prvi vrsti njih
lastne koristi.

Kljub vsem lepim besedam, ka-
tere se je izreklo ob tej priliki,
potem ta postava za angleškega
delavca kaznilno odredbo, ki bo
postala v kratkem času ne-
znosna.

Pro domo sua.

Nabožni list "Ave Maria" je
priobčil sledeči članek, katerega
ponatiskujemo brez vsakega ko-
mentarja:

PRO DOMO SUA.

Pod tem naslovom smo prisilje-
ni v samoočrambi prinesli v za-
dnji številki par opazki, ki so kriv-
ce v živo zadele, obenem pa po-
polnoma dosegle namen, kar smo
hoteli doseči.

Naš list ni politični list. Zato
se le silno neradi spuščamo v ka-
ko polemiko. Vendar pa nismo
kakšni kimavčki ali slabčki, da bi
se bali povedati resnice vsakemu,
in naj je še bolj neprijetna, ali da
bi se ne znali braniti, ako smo na-
padeni.

Kar se tiče ukradenih naslovov,
smo dotičnemu človeku pisali o-
sešno pismo, naj nam samo pod
čestno besedo izjavi, da jih ni u-
kradel, pa smo zadovoljni. Pa do
danes zastoj čakamo odgovora.

Pač pa je dobil naš urednik v
nekem listu jako "gentlemanski"
"odgovor", spisan v tonu, ki je
zavedi ameriška Slovenija, da so
nas sprejeli knežje, pogostili kra-
ljeviski! Že v Seranton, Pa. nas
je pričakoval celo popoldne Slo-
venec, da nas pozdravi in popelje
do drugega kolodvora. V Carbon-
dale, Pa. nas je pričakovala depu-
tacija foresteistiških Slovencev, na
čelu gg. Telban in Ch. Zalar z
šestimi avtomobili. Zasedli smo vo-
ze in liki blisk hiteli po zelenem
gozdu k našemu cilju, v Forest
City, Pa. Pred Mulhivčevim hote-
lom nas je pričakala nebrojna
slovenska množica s svojim vodi-
teljem, Rev. Jos. Tomšičem. Spo-
znali smo kmalu drug drugega
in čutili smo celi oni čas, kot da
smo prišli domov, k očetu, ma-
teri, bratom, sestram... Obširno
poročilo o epohalni tej aferi sledi
na drugem mestu! — Naselbina v
Forest City, Pa. Hvala vam tisoč-
krat! Pokazali ste, da Vam bi
jejo srca na pravem mestu, doka-
zali ste, da zavzimate na mogoč-
nem slovenskem drevesu odlično
mesto, ameriški Sloveniji pa ste
dali sijajen vzgled, kaj pomenja
gostoljubnost in kakšne zlate sa-
dove rodi medsebojna ljubezen,
vzajemnost in tako potrebna slo-
ga! Presrečna hvala Rev. Jos. Tom-
šiču in cerkvenemu odboru, Chas.
Zalarju in obitelji, mest. sodniku
J. Dečmanu, predsednici Sv. Ane,
gospej Fany Susman, tajnici go-
spej Mariji Spee in članicam, čast
in hvala podpornim društvom Sv.
Jožefa, Marije Vnebozvetje, Sv.
Barbare in samost. društvu Sv.
Lovrenca. Tebi pa, bratsko dru-
štvo "Zvon" posebna hvala, po-
sebna čast! — Stopili ste v naše
vrste kot bratje naši! — Pesem
je vrela iz naših src, nastopali smo
drug za drugim in peli skupno!
Mucili smo se dolge in mnoge ve-
čeri in trud nam je poplačan bo-
gato! Vsepeh je bil fenomenalen,
a Vaš in naš! — Do zadnjega ka-
tička obakrat napolnjena dvorana
nas je navdajala z zadovoljstvom
— radostjo in — zavestjo, da slo-
venska pesem vžiga, vzbuja in kli-
če dobro naše slovensko ljudstvo
k delu na narodni njivi, kjer je
— žal — še dokaj ledine! Na ob-
zorju vstaja misel velika, mogoč-
na misel in osvaja srce za srcem
bratov pevcev, da vstane društvo
za društvom ter da se združi v
krepko pevsko društvo in da v
doglede mčasu zaori naša pesem
iz stoterih in stoterih grl... —
Iskrena hvala i našim newyor-
skim pevcom, g. R. Troštu in nje-
govemu "trio", gospičam Mimi
in Blanche Rems in Kristi pl. Roe-
siger. Pomagali ste nam, da je bil
naš obakratni program raznovr-
sten, zanimiv in — izbran! — Ve-
liki lepki po oknih, zidovju, pro-
dajalnah, da — "16 members of
the famous Slave Club of Brook-
lyn, N. Y., all skilled Vocalists
and local Talent will make a pro-
gramm of rare excellence", — so
nam povedali vse in na tako pri-
znanje zremo s ponosom! — Na-
selbina v Forest City, Pa. — Še
enkrat: hvala Vam tisočkrat in —
na svidenje. S pevskim pozdra-
vom! — Za slov. pevsko društvo
"Slave": Josip Rems, predsednik
in Ivan Adamič, tajnik in pevo-
voda.

Kar se tiče ukradenih naslovov,
smo dotičnemu človeku pisali o-
sešno pismo, naj nam samo pod
čestno besedo izjavi, da jih ni u-
kradel, pa smo zadovoljni. Pa do
danes zastoj čakamo odgovora.

Pač pa je dobil naš urednik v
nekem listu jako "gentlemanski"
"odgovor", spisan v tonu, ki je
zavedi ameriška Slovenija, da so
nas sprejeli knežje, pogostili kra-
ljeviski! Že v Seranton, Pa. nas
je pričakoval celo popoldne Slo-
venec, da nas pozdravi in popelje
do drugega kolodvora. V Carbon-
dale, Pa. nas je pričakovala depu-
tacija foresteistiških Slovencev, na
čelu gg. Telban in Ch. Zalar z
šestimi avtomobili. Zasedli smo vo-
ze in liki blisk hiteli po zelenem
gozdu k našemu cilju, v Forest
City, Pa. Pred Mulhivčevim hote-
lom nas je pričakala nebrojna
slovenska množica s svojim vodi-
teljem, Rev. Jos. Tomšičem. Spo-
znali smo kmalu drug drugega
in čutili smo celi oni čas, kot da
smo prišli domov, k očetu, ma-
teri, bratom, sestram... Obširno
poročilo o epohalni tej aferi sledi
na drugem mestu! — Naselbina v
Forest City, Pa. Hvala vam tisoč-
krat! Pokazali ste, da Vam bi
jejo srca na pravem mestu, doka-
zali ste, da zavzimate na mogoč-
nem slovenskem drevesu odlično
mesto, ameriški Sloveniji pa ste
dali sijajen vzgled, kaj pomenja
gostoljubnost in kakšne zlate sa-
dove rodi medsebojna ljubezen,
vzajemnost in tako potrebna slo-
ga! Presrečna hvala Rev. Jos. Tom-
šiču in cerkvenemu odboru, Chas.
Zalarju in obitelji, mest. sodniku
J. Dečmanu, predsednici Sv. Ane,
gospej Fany Susman, tajnici go-
spej Mariji Spee in članicam, čast
in hvala podpornim društvom Sv.
Jožefa, Marije Vnebozvetje, Sv.
Barbare in samost. društvu Sv.
Lovrenca. Tebi pa, bratsko dru-
štvo "Zvon" posebna hvala, po-
sebna čast! — Stopili ste v naše
vrste kot bratje naši! — Pesem
je vrela iz naših src, nastopali smo
drug za drugim in peli skupno!
Mucili smo se dolge in mnoge ve-
čeri in trud nam je poplačan bo-
gato! Vsepeh je bil fenomenalen,
a Vaš in naš! — Do zadnjega ka-
tička obakrat napolnjena dvorana
nas je navdajala z zadovoljstvom
— radostjo in — zavestjo, da slo-
venska pesem vžiga, vzbuja in kli-
če dobro naše slovensko ljudstvo
k delu na narodni njivi, kjer je
— žal — še dokaj ledine! Na ob-
zorju vstaja misel velika, mogoč-
na misel in osvaja srce za srcem
bratov pevcev, da vstane društvo
za društvom ter da se združi v
krepko pevsko društvo in da v
doglede mčasu zaori naša pesem
iz stoterih in stoterih grl... —
Iskrena hvala i našim newyor-
skim pevcom, g. R. Troštu in nje-
govemu "trio", gospičam Mimi
in Blanche Rems in Kristi pl. Roe-
siger. Pomagali ste nam, da je bil
naš obakratni program raznovr-
sten, zanimiv in — izbran! — Ve-
liki lepki po oknih, zidovju, pro-
dajalnah, da — "16 members of
the famous Slave Club of Brook-
lyn, N. Y., all skilled Vocalists
and local Talent will make a pro-
gramm of rare excellence", — so
nam povedali vse in na tako pri-
znanje zremo s ponosom! — Na-
selbina v Forest City, Pa. — Še
enkrat: hvala Vam tisočkrat in —
na svidenje. S pevskim pozdra-
vom! — Za slov. pevsko društvo
"Slave": Josip Rems, predsednik
in Ivan Adamič, tajnik in pevo-
voda.

Kar se tiče ukradenih naslovov,
smo dotičnemu človeku pisali o-
sešno pismo, naj nam samo pod
čestno besedo izjavi, da jih ni u-
kradel, pa smo zadovoljni. Pa do
danes zastoj čakamo odgovora.

Pač pa je dobil naš urednik v
nekem listu jako "gentlemanski"
"odgovor", spisan v tonu, ki je
zavedi ameriška Slovenija, da so
nas sprejeli knežje, pogostili kra-
ljeviski! Že v Seranton, Pa. nas
je pričakoval celo popoldne Slo-
venec, da nas pozdravi in popelje
do drugega kolodvora. V Carbon-
dale, Pa. nas je pričakovala depu-
tacija foresteistiških Slovencev, na
čelu gg. Telban in Ch. Zalar z
šestimi avtomobili. Zasedli smo vo-
ze in liki blisk hiteli po zelenem
gozdu k našemu cilju, v Forest
City, Pa. Pred Mulhivčevim hote-
lom nas je pričakala nebrojna
slovenska množica s svojim vodi-
teljem, Rev. Jos. Tomšičem. Spo-
znali smo kmalu drug drugega
in čutili smo celi oni čas, kot da
smo prišli domov, k očetu, ma-
teri, bratom, sestram... Obširno
poročilo o epohalni tej aferi sledi
na drugem mestu! — Naselbina v
Forest City, Pa. Hvala vam tisoč-
krat! Pokazali ste, da Vam bi
jejo srca na pravem mestu, doka-
zali ste, da zavzimate na mogoč-
nem slovenskem drevesu odlično
mesto, ameriški Sloveniji pa ste
dali sijajen vzgled, kaj pomenja
gostoljubnost in kakšne zlate sa-
dove rodi medsebojna ljubezen,
vzajemnost in tako potrebna slo-
ga! Presrečna hvala Rev. Jos. Tom-
šiču in cerkvenemu odboru, Chas.
Zalarju in obitelji, mest. sodniku
J. Dečmanu, predsednici Sv. Ane,
gospej Fany Susman, tajnici go-
spej Mariji Spee in članicam, čast
in hvala podpornim društvom Sv.
Jožefa, Marije Vnebozvetje, Sv.
Barbare in samost. društvu Sv.
Lovrenca. Tebi pa, bratsko dru-
štvo "Zvon" posebna hvala, po-
sebna čast! — Stopili ste v naše
vrste kot bratje naši! — Pesem
je vrela iz naših src, nastopali smo
drug za drugim in peli skupno!
Mucili smo se dolge in mnoge ve-
čeri in trud nam je poplačan bo-
gato! Vsepeh je bil fenomenalen,
a Vaš in naš! — Do zadnjega ka-
tička obakrat napolnjena dvorana
nas je navdajala z zadovoljstvom
— radostjo in — zavestjo, da slo-
venska pesem vžiga, vzbuja in kli-
če dobro naše slovensko ljudstvo
k delu na narodni njivi, kjer je
— žal — še dokaj ledine! Na ob-
zorju vstaja misel velika, mogoč-
na misel in osvaja srce za srcem
bratov pevcev, da vstane društvo
za društvom ter da se združi v
krepko pevsko društvo in da v
doglede mčasu zaori naša pesem
iz stoterih in stoterih grl... —
Iskrena hvala i našim newyor-
skim pevcom, g. R. Troštu in nje-
govemu "trio", gospičam Mimi
in Blanche Rems in Kristi pl. Roe-
siger. Pomagali ste nam, da je bil
naš obakratni program raznovr-
sten, zanimiv in — izbran! — Ve-
liki lepki po oknih, zidovju, pro-
dajalnah, da — "16 members of
the famous Slave Club of Brook-
lyn, N. Y., all skilled Vocalists
and local Talent will make a pro-
gramm of rare excellence", — so
nam povedali vse in na tako pri-
znanje zremo s ponosom! — Na-
selbina v Forest City, Pa. — Še
enkrat: hvala Vam tisočkrat in —
na svidenje. S pevskim pozdra-
vom! — Za slov. pevsko društvo
"Slave": Josip Rems, predsednik
in Ivan Adamič, tajnik in pevo-
voda.

Kar se tiče ukradenih naslovov,
smo dotičnemu človeku pisali o-
sešno pismo, naj nam samo pod
čestno besedo izjavi, da jih ni u-
kradel, pa smo zadovoljni. Pa do
danes zastoj čakamo odgovora.

Pač pa je dobil naš urednik v
nekem listu jako "gentlemanski"
"odgovor", spisan v tonu, ki je
zavedi ameriška Slovenija, da so
nas sprejeli knežje, pogostili kra-
ljeviski! Že v Seranton, Pa. nas
je pričakoval celo popoldne Slo-
venec, da nas pozdravi in popelje
do drugega kolodvora. V Carbon-
dale, Pa. nas je pričakovala depu-
tacija foresteistiških Slovencev, na
čelu gg. Telban in Ch. Zalar z
šestimi avtomobili. Zasedli smo vo-
ze in liki blisk hiteli po zelenem
gozdu k našemu cilju, v Forest
City, Pa. Pred Mulhivčevim hote-
lom nas je pričakala nebrojna
slovenska množica s svojim vodi-
teljem, Rev. Jos. Tomšičem. Spo-
znali smo kmalu drug drugega
in čutili smo celi oni čas, kot da
smo prišli domov, k očetu, ma-
teri, bratom, sestram... Obširno
poročilo o epohalni tej aferi sledi
na drugem mestu! — Naselbina v
Forest City, Pa. Hvala vam tisoč-
krat! Pokazali ste, da Vam bi
jejo srca na pravem mestu, doka-
zali ste, da zavzimate na mogoč-
nem slovenskem drevesu odlično
mesto, ameriški Sloveniji pa ste
dali sijajen vzgled, kaj pomenja
gostoljubnost in kakšne zlate sa-
dove rodi medsebojna ljubezen,
vzajemnost in tako potrebna slo-
ga! Presrečna hvala Rev. Jos. Tom-
šiču in cerkvenemu odboru, Chas.
Zalarju in obitelji, mest. sodniku
J. Dečmanu, predsednici Sv. Ane,
gospej Fany Susman, tajnici go-
spej Mariji Spee in članicam, čast
in hvala podpornim društvom Sv.
Jožefa, Marije Vnebozvetje, Sv.
Barbare in samost. društvu Sv.
Lovrenca. Tebi pa, bratsko dru-
štvo "Zvon" posebna hvala, po-
sebna čast! — Stopili ste v naše
vrste kot bratje naši! — Pesem
je vrela iz naših src, nastopali smo
drug za drugim in peli skupno!
Mucili smo se dolge in mnoge ve-
čeri in trud nam je poplačan bo-
gato! Vsepeh je bil fenomenalen,
a Vaš in naš! — Do zadnjega ka-
tička obakrat napolnjena dvorana
nas je navdajala z zadovoljstvom
— radostjo in — zavestjo, da slo-
venska pesem vžiga, vzbuja in kli-
če dobro naše slovensko ljudstvo
k delu na narodni njivi, kjer je
— žal — še dokaj ledine! Na ob-
zorju vstaja misel velika, mogoč-
na misel in osvaja srce za srcem
bratov pevcev, da vstane društvo
za društvom ter da se združi v
krepko pevsko društvo in da v
doglede mčasu zaori naša pesem
iz stoterih in stoterih grl... —
Iskrena hvala i našim newyor-
skim pevcom, g. R. Troštu in nje-
govemu "trio", gospičam Mimi
in Blanche Rems in Kristi pl. Roe-
siger. Pomagali ste nam, da je bil
naš obakratni program raznovr-
sten, zanimiv in — izbran! — Ve-
liki lepki po oknih, zidovju, pro-
dajalnah, da — "16 members of
the famous Slave Club of Brook-
lyn, N. Y., all skilled Vocalists
and local Talent will make a pro-
gramm of rare excellence", — so
nam povedali vse in na tako pri-
znanje zremo s ponosom! — Na-
selbina v Forest City, Pa. — Še
enkrat: hvala Vam tisočkrat in —
na svidenje. S pevskim pozdra-
vom! — Za slov. pevsko društvo
"Slave": Josip Rems, predsednik
in Ivan Adamič, tajnik in pevo-
voda.

Kar se tiče ukradenih naslovov,
smo dotičnemu človeku pisali o-
sešno pismo, naj nam samo pod
čestno besedo izjavi, da jih ni u-
kradel, pa smo zadovoljni. Pa do
danes zastoj čakamo odgovora.

Pač pa je dobil naš urednik v
nekem listu jako "gentlemanski"
"odgovor", spisan v tonu, ki je
zavedi ameriška Slovenija, da so
nas sprejeli knežje, pogostili kra-
ljeviski! Že v Seranton, Pa. nas
je pričakoval celo popoldne Slo-
venec, da nas pozdravi in popelje
do drugega kolodvora. V Carbon-
dale, Pa. nas je pričakovala depu-
tacija foresteistiških Slovencev, na
čelu gg. Telban in Ch. Zalar z
šestimi avtomobili. Zasedli smo vo-
ze in liki blisk hiteli po zelenem
gozdu k našemu cilju, v Forest
City, Pa. Pred Mulhivčevim hote-
lom nas je pričakala nebrojna
slovenska množica s svojim vodi-
teljem, Rev. Jos. Tomšičem. Spo-
znali smo kmalu drug drugega
in čutili smo celi oni čas, kot da
smo prišli domov, k očetu, ma-
teri, bratom, sestram... Obširno
poročilo o epohalni tej aferi sledi
na drugem mestu! — Naselbina v
Forest City, Pa. Hvala vam tisoč-
krat! Pokazali ste, da Vam bi
jejo srca na pravem mestu, doka-
zali ste, da zavzimate na mogoč-
nem slovenskem drevesu odlično
mesto, ameriški Sloveniji pa ste
dali sijajen vzgled, kaj pomenja
gostoljubnost in kakšne zlate sa-
dove rodi medsebojna ljubezen,
vzajemnost in tako potrebna slo-
ga! Presrečna hvala Rev. Jos. Tom-
šiču in cerkvenemu odboru, Chas.
Zalarju in obitelji, mest. sodniku
J. Dečmanu, predsednici Sv. Ane,
gospej Fany Susman, tajnici go-
spej Mariji Spee in članicam, čast
in hvala podpornim društvom Sv.
Jožefa, Marije Vnebozvetje, Sv.
Barbare in samost. društvu Sv.
Lovrenca. Tebi pa, bratsko dru-
štvo "Zvon" posebna hvala, po-
sebna čast! — Stopili ste v naše
vrste kot bratje naši! — Pesem
je vrela iz naših src, nastopali smo
drug za drugim in peli skupno!
Mucili smo se dolge in mnoge ve-
čeri in trud nam je poplačan bo-
gato! Vsepeh je bil fenomenalen,
a Vaš in naš! — Do zadnjega ka-
tička obakrat napolnjena dvorana
nas je navdajala z zadovoljstvom
— radostjo in — zavestjo, da slo-
venska pesem vžiga, vzbuja in kli-
če dobro naše slovensko ljudstvo
k delu na narodni njivi, kjer je
— žal — še dokaj ledine! Na ob-
zorju vstaja misel velika, mogoč-
na misel in osvaja srce za srcem
bratov pevcev, da vstane društvo
za društvom ter da se združi v
krepko pevsko društvo in da v
doglede mčasu zaori naša pesem
iz stoterih in stoterih grl... —
Iskrena hvala i našim newyor-
skim pevcom, g. R. Troštu in nje-
govemu "trio", gospičam Mimi
in Blanche Rems in Kristi pl. Roe-
siger. Pomagali ste nam, da je bil
naš obakratni program raznovr-
sten, zanimiv in — izbran! — Ve-
liki lepki po oknih, zidovju, pro-
dajalnah, da — "16 members of
the famous Slave Club of Brook-
lyn, N. Y., all skilled Vocalists
and local Talent will make a pro-
gramm of rare excellence", — so
nam povedali vse in na tako pri-
znanje zremo s ponosom! — Na-
selbina v Forest City, Pa. — Še
enkrat: hvala Vam tisočkrat in —
na svidenje. S pevskim pozdra-
vom! — Za slov. pevsko društvo
"Slave": Josip Rems, predsednik
in Ivan Adamič, tajnik in pevo-
voda.

Dopisi.

New York, N. Y. — V spomin-
skem programu "Slavev" kon-
certov v Forest City, Pa. je "Slave-
ve" pozdravil tamošnji sloven-
sko naselbino sledeče: — Cenjeni
rojaki in rojakinje v Forest Ci-
ty, Pa.: — V zgodovini ameriških
Slovencev slavimo danes prvič
dan zblizanja dveh slovenskih na-
selbin! Prišli smo k Vam v ne-
znatnem številu, žal! — a bodite
prepričani, da nas spremlja po-
zdravi greaternewyorskške naše
slovenske naselbine in izročamo
Vam jih v našem in njih imenu —
vroče, iskrene! — Z divro našo
slovensko pesmijo kačemo ame-
riškemu Slovincu in Amerikanu,
da se ne sramimo slovenske svoje
zibel, da polni srca naša z vzhit-
tom in ponosom; da vodi do brat-
ske sloge, skupnega delovanja na
narodnem polju, do uvaževanja
tlačenega našega slovenskega na-
roda edinole — slovenska pesma!
— Sprejeli ste nas — bratski! —
Hvala Vam! — Gostoljubnost je
pri Slovanih znana cvetka — go-
jimo jo i tu na tujih tleh! In ko
napoči dan, da Vi posetite nas,
smete biti prepričani že danes, da
Vam bo greaternewyorskška sloven-
ska naselbina vrnila — milo za
drago! — Bog in narod! — "Slave-
vee." — In danes, ko nam polni-
jo srca spomini v bratski nase-
lini preživljenih zlatih dni, danes
zavedi ameriška Slovenija, da so
nas sprejeli knežje, pogostili kra-
ljeviski! Že v Seranton, Pa. nas
je pričakoval celo popoldne Slo-
venec, da nas pozdravi in popelje
do drugega kolodvora. V Carbon-
dale, Pa. nas je pričakovala depu-
tacija foresteistiških Slovencev, na
čelu gg. Telban in Ch. Zalar z
šestimi avtomobili. Zasedli smo vo-
ze in liki blisk hiteli po zelenem
gozdu k našemu cilju, v Forest
City, Pa. Pred Mulhivčevim hote-
lom nas je pričakala nebrojna
slovenska množica s svojim vodi-
teljem, Rev. Jos. Tomšičem. Spo-
znali smo kmalu drug drugega
in čutili smo celi oni čas, kot da
smo prišli domov, k očetu, ma-
teri, bratom, sestram... Obširno
poročilo o epohalni tej aferi sledi
na drugem mestu! — Naselbina v
Forest City, Pa. Hvala vam tisoč-
krat! Pokazali ste, da Vam bi
jejo srca na pravem mestu, doka-
zali ste, da zavzimate na mogoč-
nem slovenskem drevesu odlično
mesto, ameriški Sloveniji pa ste
dali sijajen vzgled, kaj pomenja
gostoljubnost in kakšne zlate sa-
dove rodi medsebojna ljubezen,
vzajemnost in tako potrebna slo-
ga! Presrečna hvala Rev. Jos. Tom-
šiču in cerkvenemu odboru, Chas.
Zalarju in obitelji, mest. sodniku
J. Dečmanu, predsednici Sv. Ane,
gospej Fany Susman, tajnici go-
spej Mariji Spee in članicam, čast
in hvala podpornim društvom Sv.
Jožefa, Marije Vnebozvetje, Sv.
Barbare in samost. društvu Sv.
Lovrenca. Tebi pa, bratsko dru-
štvo "Zvon" posebna hvala, po-
sebna čast! — Stopili ste v naše
vrste kot bratje naši! — Pesem
je vrela iz naših src, nastopali smo
drug za drugim in peli skupno!
Mucili smo se dolge in mnoge ve-
čeri in trud nam je poplačan bo-
gato! Vsepeh je bil fenomenalen,
a Vaš in naš! — Do zadnjega ka-
tička obakrat napolnjena dvorana
nas je navdajala z zadovoljstvom
— radostjo in — zavestjo, da slo-
venska pesem vžiga, vzbuja in kli-
če dobro naše slovensko ljudstvo
k delu na narodni njivi, kjer je
— žal — še dokaj ledine! Na ob-
zorju vstaja misel velika, mogoč-
na misel in osvaja srce za srcem
bratov pevcev, da vstane društvo
za društvom ter da se združi v
krepko pevsko društvo in da v
doglede mčasu zaori naša pesem
iz stoterih in stoterih grl... —
Iskrena hvala i našim newyor-
skim pevcom, g. R. Troštu in nje-
govemu "trio", gospičam Mimi
in Blanche Rems in Kristi pl. Roe-
siger. Pomagali ste nam, da je bil
naš obakratni program raznovr-
sten, zanimiv in — izbran! — Ve-
liki lepki po oknih, zidovju, pro-
dajalnah, da — "16 members of
the famous Slave Club of Brook-
lyn, N. Y., all skilled Vocalists
and local Talent will make a pro-
gramm of rare excellence", — so
nam povedali vse in na tako pri-
znanje zremo s ponosom! — Na-
selbina v Forest City, Pa. — Še
enkrat: hvala Vam tisočkrat in —
na svidenje. S pevskim pozdra-
vom! — Za slov. pevsko društvo
"Slave": Josip Rems, predsednik
in Ivan Adamič, tajnik in pevo-
voda.

Čast izobrazbi.

Enajst mesecev velikanskega
boja je za nami. Med tem časom
se je število sovražnikov Avstro-
Ogrske in Nemčije že res tako
zvišalo, da se jih ne more več na
prstih ene roke prešteti. Zares!
Človek se mora čuditi nepremag-
ljivi sili Avstro-Ogrske in Nem-
čije, ki kljubujeta velikanski člo-
veški premoči svojih sovražnikov
in upravičeno vpraševati, kje er-
pata ti dve državi tako neizpr-
ljivo moč?

Kdor pozna razmere v vseh bo-
jujočih se državah, bo kmalu iz-
previdel, kje je oni vir, iz kojega
črpta Avstrija in Nemčija svoje
moči. Saj zveni naravnost never-
jetno, da bi Rusija, ki šteje okoli
170 milijonov prebivalstva, ne
mogla vgnati Avstrijo in Nemčijo,
ki imata komaj okoli dve tre-
tjini toliko prebivalcev, kljub te-
mu, da ju ogrožajo preštevili
sovražniki od vseh mogočih dru-
gih strani. Na Rusijo sta gotovo
tudi ob početku vojne Anglija in
Francija z ozirom na njene neiz-
črpne človeške mase računali v
prvi vrsti.

Življenje v sedanjih vojni pa je
dokazalo, da v moderni vojni ne
odločuje več množina vojaštva,
ampak veliko bolj kakovost vo-
jaštva. Ne gre toliko za število,
kakor mnogo bolj za izobraznost
voditeljev in podrejenega mo-
štva. Človek je občudoval avstro-
nemško armado, ki je toliko časa
odbijala v Karpatih silovite na-
pade mnogo številnejših Rusov
in jim prizadajala tako silovite iz-
gube, da so morali naenkrat

Štiri milijarde vojnega posojila.

Avstrija se je na vojno dobro pripravila, toda denar, ki ga je imela v svojih blaginjah, ji je kmalo pošel. — Nobena država, najmanj pa avstrijska, bi se ne mogla vojskovati, če bi ji ne šlo v vseh oziirih prebivalstvo na roko. — Država, ki napove vojno, se zanaša na dve stvari: — na svoje izvežbano vojaštvo in na pomoč prebivalstva.

Včasih je bilo drugače, kakor je sedaj. — Narodi so imeli svoje vladarje, in vsak tak narod je bil podoben veliki družini, kateri je načeloval vladar-otec. — Prigodilo se je, da je prišel sovražnik in napadel deželo. — Vojaki so bili takoj pripravljeni, vojak je bil vsak, ki je zamogel nositi orožje. — Ljudje so preskrbovali vojaštvo z živili in vsem potrebnim. — Če so vojaki zmagali, je bila dežela prosta in zmago se je praznovalo na najslavesnejši način. — Tedaj so ljudje vedeli, zakaj se borijo, prepričani so bili, da je edino od njihove hrabrosti odvisen obstanek dežele. — Če se je komu reklo, da naj gre v boj za domovino, je res šel in se je tudi boril za domovino. — Nobena žrtev ni bila prevelika, ker so imeli vsi v srehi zavest, da se da edinole z žrtvami obraniti ogroženo svobodo, ker jim je bila svoboda in neodvisnost čez vse na svetu. — Dandanašnji je pa ravno nasprotno.

Vsi tisoči in stotisoči, ki umirajo in krvave na bojiščih, ne umirajo za svobodo, ne zato, da obranijo svoj dom in da preskrbe svojim boljše bodočnost. — Na čelo držav so postavili večina ljudi, ki nimajo ničesar drugega skupnega z narodom, pri tem si pa lastijo in tudi imajo oblast nad vsem, kar je v notranjosti državnih mej. — Nikdo ni klical teh ljudi, nobeden pameten človek ne odobrava njihovega ravnanja. — Toda malokomu državam in jim po božji volji gospodarijo.

Ljudstvo jim mora biti pokorno, pomagati jim mora pri postenem in zločinskem delu. Sedaj se noben vojak več ne bori za domovino, pač pa vsi zato, da se uresničijo želje nekaterih prenapetih, ki so po krivici vzeli v zakup vse gospostvo, ki na dopustne in nedopustne načine slepijo, prigravljajo ljudem in jih skušajo prepričati, da se ta grozna krvava borba bije za svobodo narodov, za dobrobit vseh skupaj in vsakega posameznika.

Angličani in Francozi se borijo zato, da bo konec nemškega nadgospodstva. Rusi se borijo proti germanstvu, Nemci proti slovanstvu, angleški nadutosti, francoski zahrbtnosti; Avstrija se bori ob rami Turkov in Nemcev za sveto vero proti srbski ušivosti in italijanskemu izdajstvu. — Italija se bori za sveto vero proti Avstriji, da osvobodi svoje brate in da zavzame naše slovenske pokrajine.

Zakaj se bore Slovenci? Mogoče za svojo domovino? Ne! Niso šli radovoljno v ta strašen bojni metez, toda iti so morali, ker je velela postava. — Avstrijska postava namreč pravi, da se morajo boriti za Avstrijo vsi njeni narodi, ni pa omenjeno v postavi, da se mora Avstrija boriti za Slovence, če bodo v nevarnosti. — Nastala je vojna z Italijo in rekel bo morda kdo, da ima Avstrija samo zaradi Slovencev, postavljenih par tisoč mož na Primorskem. To se kaj lahko ozve z dokazom, da je Avstrija Slovence in njih zmeljo že prej prodajala Italiji, predno je bila vojna napovedana. — Boji se za Trst in za Primorje, ker bi ne mogla brez Trsta več dihati.

Na tisoče in tisoče mladih Slovencev je padlo na bojiščih, tisoče in tisoče jih bo pohabljenih in bodo boleli celo življenje, toda Avstrija se ni solila za njimi. — Vseeno ji je tudi, če izgine iz njenih mej vse, kar je slovenskega, nikdar se ne bo žalovala za Slovence. — Samo vzela je, kar smo ji dali, če smo jo pa prosili česa, nas ni poznala.

Že prej smo omenili, da se vsaka država zanaša na vojaštvo in na prebivalstvo. Vojaki so stroj, prebivalci pa morajo dati mazilo, da se stroj ne ustavi, ampak, da dela uspešno naprej. — Avstrija je kmalo izpraznila svoje blaginje. — Nekaj časa je najemala posojila, ki jih ne bo nikdar plačala, slednjič v skrajni sili, se je pa zatekla k svojemu ljudstvu, ki ji je v svoji zaslepljenosti še vedno pritekel napomoč.

Vsak strel iz topa velja par tisoč kron, vsak infanterist povprečno po 12 kron na dan. — Sedaj je pa treba pomisliti, koliko tisoč strel in velikih topov je oddanih v slepo, kolikokrat po dvanajst kron pride letno na vsakega vojaka. — Pomisliti je treba, koliko stotisoč vojakov je in kdaj bodo plačani vsi ti silni stroški.

Vladi je zmanjkalo denarja, kar je povsem umerno. — Obrnila se je torej na svoje prebivalstvo in naprosila pomoči. — Nemci in Madžari, ki bodo mogoče res kaj imeli od tega klanja, so priskočili na pomoč. — Seveda tudi Slovani niso misli zaostajati in so dali razen sinov-vojakov še svoj težko prislužen denar.

Vlada je rekla: — Posojila potrebujemo, pa ga rajše vzamem od vas, kakor da ga bom iskala drugod. — Pozabila je omeniti, da drugod ne dobi več denarja in da svojim ljudem najbrže ne bo treba nikdar vrniti.

Avstrijski Nemci, Madžari in Slovani so ji sedli na lim. — Znanje so nam slovenske posojilnice, ki so podpisale na tisoče kron posojila, pisalo se je že o slovenski udovi, ki je dala par sto kron, katere je desetletja in desetletja hranila, Avstriji. — Par sto kron je premalo za strel iz topa, zadostuje pa za par strel in pušk in zato jih sprejemajo z veseljem. — Le naprej, le denarja sem, samo da bo padlo več sovražnikov in da se bo smel postavljati ta ali oni general.

Štiri milijarde so dali avstrijski narodi zadnji čas Avstriji. — Izvedelo se je, da sta največ prispevala najnižji in srednji sloj. — Veliki dunajski bankirji so dali pa par tisoč, banke, ki imajo na milijone in milijone premoženja, so dale mogoče po stotisoč kron; kmetovalec, ki je imel dva tisoč kron, je dal dva tisoč. Čegava žrtev je bila večja?

Toda Avstrija hoče še in še. Njene zahteve so že sedaj tako velike, da jim skoraj ni mogoče zadostiti.

Vsa polja, vsi pašniki morajo biti obdelani. Kdor jih ne bo obdelal, bo plačal kazen, če pa denarja ne bo imel, ga bodo zaprli. Če bo letnina dobra, jo bo pobraba država in ljudstvo bo dožalo. Če letnina ne bo dobra, ne bo mogla država ničesar vzeti, ljudstvo po pa tudi stradalo. — Vse vire se mora izčrpati samo, da se zadosti slavočelnosti in da se doseže končno zmago.

Kakšna bo ta zmaga v najugodnejšem slučaju? Avstrija bo ostala, toda Bukovino in Sedmograško bo najbrže morala dati Rumunski. — Rusiji ne bo mogla ničesar vzeti, Italiji ničesar, še manj pa Srbiji.

Splošna kriza, dolgovi, ki jih nikdar ne bo mogoče plačati, nezadovoljstvo narodov, puniti, revščina, bolezni to bo slavna zmaga avstrijskega orožja.

Kaj bodo imeli od te zmage ljudje, kaj bo imelo slovensko ljudstvo? — Ljudi, ki jih je žrtvoval slovenski narod za Avstrijo. Avstrija ne bo mogla vrniti, denarja, ki ga ji je posodil, ne bo dobil z lepa nazaj.

Začela se bo zopet doba zatiranja in preziranja. Kako malenkostno plačilo bodo dobili Slovenci za prelito kri, za pretočene solze in za vse junaštvo, ki so ga izkazali, misleč, da branijo svojo zemljo, in da se borijo za čast in slavo svojega naroda. —

Ustavljivi list 'La guerre sociale'.
K ustavitvi lista 'La guerre sociale' poročajo:
Cenzura je grajala oba članka Herveja, tako članek, ki se obrača proti načinu, kako se francosko ljudstvo informira o vojnih dogodkih, kakor tudi članek, ki se obrača proti vodstvu vojne po francoskem generalnem štabu. — Ker je pa Herve kljub temu obdelanil ta dva članka, ste bili obe številki lista 'La guerre sociale' tako v kioskih in drugih prodajalnah, kakor tudi v tiskarni sami zaplenjeni.

Časopis.

Spisal Fedo Plešić.

Učitelj Srnce je imel mačka t. j. maček je imel učitelja Srnce. Učiteljski stan gotovo ni najlažji na svetu, in dasi mu nihče ne odreka idealnosti, vendar tudi nihče ne pomisli, da je treba marsikdaj navdušiti se za ideale, drugače ti otemne. Sicer je to zgodovinska resnica. Naj le omenim Noeta, ki se je tudi navdušil in je vsled tega navdušenja ovekovenc celo v sv. Pismu, stare zaveze, da se u-memo prav.

Učitelj Srnce se je tudi navduševal za ideale in sicer sredi dobre družbe in to v vedejo, ker o delavnikih in imel mnogo časa. Danes pa je bil ponedeljek, in učitelj Srnce je imel mačka t. j. maček je imel učitelja Srnce. Z mačkom, in najsi bodi tudi pedagogičnim mačkom, se ne da posebno dobro počutvati. Učitelj Srnce pa je bil mnenja, da se le dobro počutje, ali pa sploh nič. To mnenje se bo vsakemu razsodnemu možu zdelo nedvomno jedino pravo. Zato tako moč tudi ne bo zameril učitelju Srnceu, da je ukazal svoji malobrojni deci držati roke mirno in jezik za zobmi. Sploh bi bil jaz mnenja, da se te dve poslednji reči vse premalo vadi v ljudski šoli, in da bi se jima morale odmeriti posebne ure v šolskem urniku, ali kakor se že reče oni razdelitvi šolskih predmetov na posamezne ure. Jaz n. pr. sem imel učitelja, ki je 'roke mirno' pridno vadil, a na 'jezik za zomi' je pozabil. Zato tudi nisem kasneje v življenje nikdar prišel v konflikt s kazenskimi paragrafi glede pretepanja, pač pa mi pravijo, da imam včasih predolg jezik.

Ko so tedaj učitelja Srnce učenci držali roke v miru in jezik za zobmi, vsedel se je gospod učitelj za mizo in nakrat se mu je zadelo, da ima pred seboj Sahara. Zato je privlekel na dan večerjajni časopis, razgrnil ga pred seboj po mizi, razložil čelo na pesti ter se v globil v dnevne in svetovne novice. Otroci so seveda imeli sedaj priliko opazovati vpliv kulture na dejstva, da jih učitelj vsled časopisa ne muči z onimi nemnimi vprašanji 'koliko je 8 x 7' itd ter da jih gotovo kake pol ure ne bo. To je tudi dobro, da se ne pokaže otrokom vpliv kulture na drahten čin.

Učitelj Srnce je tedaj prav radodušno bral najgroznejše atentate na potentate, in čisto nič ga ni vznemirjalo. Kar poteka nekdo na duri in gospod učitelj se strese po vsem telesu. Je pa res čudno, kako more kakšna malenkost preplahiti največje junaka. A takrat res ni bila malenkost, temveč gospod nadzornik Pravec je vstopil v sobo, predno je učitelj Srnce mogel reči 'naprej'. Gospod nadzornik Pravec je sicer le polagoma vstopal v sobo, najprej s tolim trebulom, potem z dolgo brado, potem šele z vsem telesom, a vendar se prehitro za učitelja Srnce, ki ni mogel odpreti miznega predala, kamor je želel iz dna srea svoj časopis. Hočeš, nočeš iti je moral tu di gospodu nadzorniku naproti, pozdraviti ga in ponuditi mu stolič.

Časopis je ostal na mizi, in gospod nadzornik Pravec ga je začel že ogledovati z nepriljubljenim zanimanjem. Tudi učitelj Srnce ga je gledal, njega izdajalec. 'Hm, hm!' naredi gospod nadzornik, čelo se mu mračni, in roka mu seže po časopisu. 'Dovolite!' de galantno gospod Srnce in vzame gospodu nadzorniku časopis iz roke. Potem ga do dela razgrne ter se obrne proti deci. Oko se mu zasveti in glas mu zavzveni z nekako gotovostjo po zraku.

'Tedi otroci, kakor sem vam že rekel, to je časopis. Ponovi Jacek, kaj je to?' 'To je časopis', tenek diskant. 'Dobro si si zapomnil. V časopisu tiskajo novice. Ponovi Tonček.'

'V časopisu tiskajo novice', drugi diskant. 'Če se v vasi kaj zgodi, nam to povedo sosedje. Kaj pa, če se v mestu kaj zgodi? Nam more to hitro kdo povedati?' 'Ne.'

'Kaj bi moral storiti tvoj znanec iz mesta v takem slučaju?' 'Priti bi moral k nam povedat, kaj se je zgodilo.' 'Pa če ne more?' 'Pisati bi moral.' 'Dobro. V mestu so pa ljudje, ki zberejo vse novice, kar jih zvedo, čez dan, potem ji pa tiskajo na takole velik papir, kakor sem vam že pokazal. Ta papir se imenuje časopis in sicer zato, ker pi-

šejo v njem one novice, ki se zgodijo med tem časom, ko smo mi tu v šoli. Imenuj mi dele telesa, Peter.'

'Deli telesa so: glava, trup, udje.'

'Kateri del je najnamenitejši?' 'Glava.'

'Dobro; po glavi pač spoznamo človeka. Tudi časopis ima, kakor sem vam že rekel, svojo glavo. Gospod nadzornik Pravec je strmel. Kaj takega še ni bil slišal vse svoje živte dni. Ta ubogi zakoniti učitelj Srnce je pravi Kolomb na vzgojskem polju. — 'Praktičnost šolskega pouka' povdarjajo vsi moderni vzgojslovesci, in tudi on, nadzornik Pravec, jo je povdarjal večkrat ustmeno in pismeno, ne da bi vedel, kaj je s to praktičnostjo pravzaprav početi. Tu je mož, pravi mož ki živi v duhu časa, kaj v duhu časa, več še, ki je duhu časa za tisoč korakov naprej. Vsa čast temu vzornemu učitelju. In on ga je pri vstopu skoraj po krivem obsodil! To treba poravnati.

Učitelj Srnce je žel obilo hvale. Teden kasneje pa je bilo brati v nekem slovenskem vzgojskem časopisu jednat članek o praktičnosti ljudskošolskega pouka iz peresa gospoda nadzornika Pravca. Koj za tem člankom pa je bil ponatisnjen nastop gospoda učitelja Srnce od besede do besede, kakor ga je bil stenografoval tedaj nadzornik.

Muzal se je učitelj Srnce, ko je neke sobote zvečer to prebral in vzdihnil je ves prepričan: 'Tu se vidi, kaj včasih zaleže pedagogičen maček!'

O 97. pešpolku.

Divizijsko poveljstvo je 12. maja izdalo povelje, v katerem povdarja uspešno držanje v težki borbi na severnem bojišču: Kot polveljnik 45. domobranske pehotne divizije izrekam polku, ki že tedaj ne stoji in se bori rama ob rami s četami 43. brigade, in sicer predvse mnogovemu hrabremu častniškemu zboru, za uspešno sodelovanje v naši vroči borbi najtoplejšo zahvalo in prisrčen 'Bilo srečno!' za nadaljnjo vojno pot. Nemec, general, m. p.

Neko drugo povelje domobranske pehotne divizije se glasi: — Z današnjim dnem stopi 97. pešpolk zopet v zvezo pehotne divizije. — Polk, ki je bil v bojih od 9. do 25. marca, podrejen domobranski pehotni diviziji, je bil pod poveljstvom majorja Micolija postavljen na Pohorilo in Krasnoboro ter je imel ti višini držati. Hrabro držanje pri zavrnitvi dveh močnih sovražnih napadov in spretni protisunko so prinesli vrlemu polku v teh dneh veliko uspeha. Nad 800 ujetnikov je v teh bojih padlo polku v roke. En list slave več v zgodovini polka. Tudi v sedanji postojanki je stal polk rama ob rami s četami lastne divizije, vedno pripravljen da se postavi po robu sovražnemu napadu, in prepričan sem, da bi bil vrl polk tudi v tem slučaju pod vodstvom svojega polkovnega in četnega poveljnika polkovnika Gherija, popolnoma izpolnil pričakovanje predpostavljanih. Vsem častnikom in moštvi polka izrekam za njihovo vsikdar zadovoljivo obnašanje priznanje in želim polku nadaljno vojno srečo. — Schmed, generalmajor.

Čepice iz kovin.

Francoska vlada je vsled mnogih slučajev strel in glavo odredila, da se poizkusi s čepicami iz kovin. O dosedaj doseženih uspehih je poročal Le Dentu v pariški akademiji za medicino. Opazovalo se je 55 strel in glavo. Od teh je bilo 42 strel in glavo, kjer glave moštva sploh niso bile varovane, v 23 slučajih pa se zlomila lobanja, v 19 slučajih so nastale rane, pri katerih je bila samo koža poškodovana. V ostalih 13 slučajih so bili vojaki opremljeni s kovinastimi čepicami. Osem strel in glavo povzročilo pretresenje možganov in le površno ranitev kože, nevarne ranitve lobane se niso pojavile. Ker so se torej te kovinaste čepice izkazale kot praktične, zahtevajo zdravniki in častniki, da se jih vpelje pri armadi. Vojak ne čeni teh čepic tako visoko, ker so silno težke in vroče. Pod temi čepicami se glava silno poti, kovina pa lahko zarjavi. Tudi niso te čepice umerjene za vsako glavo.

V Belgiji odkrito volunstvo.
'Wolfon urad' poroča: — Odkrili so celo organizacijo s sedežem v Maastvichu, ki je delovala pred vsem v Belgiji. Zaprl so 17 volunov, med njimi so jih 8 v Luettichu usmrtili, 6 jih pa obsodili v skupno 77-letni zapor. Tri na smrt obsojene volune namravajo pomiliti.

NEGUJTE SVOJE LASE!

Uspešno znanstveno zdravljenje popolnoma zastoj za moške in ženske.

Ali vam izpadajo lasje? Ali se vam pričenjajo lasje predčasno redčiti? Ali so vaši lasje suhi in lepljivi? Ali imate luskinde in vas srbi glava? Ali ste plešasti, ali pričanjate dobivati plešo? Ako trpite na kateri gorinavednih boleznih, ne čakajte, ampak se prične takoj zdravit, kajti vsako zavlačenje je nevarno. Pišite takoj po našo ilustrirano knjižico s naslovom:

"RESNICA O LASEH"

(pisana od slavnega evropskega specialista)

Knjižica vsebuje sledeča poglavja: Ponek o lasih; Ustroj las in temena; Vzroki izpadanja las in pleše; Kako ohraniti zdrave in dobre lasje; Zdravljenje, vsled katerega zrastejo lasje v šestih tednih; Osvetlost; Brada in brke; Pri- znanja in zahvale ozdravljenih ljudi.

Brezplačno pošljite svoje lastne stroške, da bo zdravilo "Calvacura" ustavilo izpadanje las, odstranilo luskinde in arbično ter pospešilo rast las. Pošljite vam \$1 vredno steklenico "Calvacura" št. 1. obenem z gorinavedeno knjižico "Resnica o lasih", ako nam pošljete svoje ime in 10 centov v srebru ali znakmah, da se pokrije poštna stroške.

Šesti teden. Izrežite kupen spodaj ter ga pošljite še danes na: UNION LABORATORY, Box 567, Union, N. Y.

Prišlo vam pošljim 10 centov za poštnino ter vas prosim da mi pošljete \$1 vredno steklenico "Calvacura" št. 1 ter svojo knjižico s naslovom "Resnica o lasih". (Ta kupon priložite pismu.)

PEVSKA DRUŠTVA, PRIJATELJI SLOVENSKE NAR. PESMI: POZOR!

Slovenci gojimo svojo pesem iz prepričanja, iz ljubezni do pesmi. Slovenska pevška društva v stari in novi domovini streme po popolnosti v predavanju umetne pesmi in to visoko stališče zavzema pri vseh tudi naša narodna pesem. In da moremo svoje narodno blago, v narodni pesmici, v kateri odkriva slovenski rod svoje čustvanje, svojo dušo, ohraniti in gojiti, je samoposebi umavno; z narodno pesmijo dokazujemo tuje, da Slovence, četudi maloštevilni in skromni, ve čeniti melodije, ki so se v teku časa pojavile po poljih gorskih naših vasi.

Izšel je drugi zvezek izbranih narodnih pesmi in prepričan sem, da ustrežem z izdajo tega zvezka vsem slovenskim pevcem in prijateljem domačega lepega petja. — Pesmarica obsega 32 narodnih pesmi, in sicer: 20 možkih, 7 mešanih in 5 ženskih zborov. Pesmi so sledeče: 1. Dekle, podaj mi glazek vode; 2. Delaj, delaj pušlje; 3. Dve leti in pol sva se mi dala ljubila; 4. Fantje se zbirajo; 5. Fantje po polji gredo; 6. Jaz pa za eno deklelo vem; 7. Je pa davi slanica pala; 8. Kako bom ljubila; 9. Le noceš še luna mila; 10. Na Gorenjskem je letno; 11. Naš maček je ljubeo imel; 12. Oj, deklica, povej mi to; 13. Odpiraj, dekle, kamriko; 14. Oj, kod bova vandrala; 15. Oh, žena me krega; 16. Pa bom šel na planince; 17. Rože je na vrtu pcela; 18. Se davno mračil; 19. Soča voda je šumela; 20. Vsi so prihajali. Za mešan zbor: 21. En hriček bom kupil; 22. Imenitna je zemlja in okraj; 23. Jager mi jaga; 24. Laudon; 25. Slavec; 26. Tam, kjer teče bisra Zilja; 27. Večerna. Za ženski zbor: 28. Jaz pa vrtec bom kopa- la; 29. Kako bom ljubila; 30. Ko ptičica ta mala; 31. Ko sem jaz še mlada bila; 32. Lahko noč.

Evo vam torej 32 slovenskih narodnih biservov! Da si jo lahko vsakdo naroči, posamezni pevci in pevke, društva, sem določil ceno eni pesmarici samo \$1.50. Društvom pri večjem naročilu 25% popusta. — Pesmarice 1. zvezka imam le še par v zalogi in ako želi še kdo 1. zvezek, naj se z naročilo pošuri; cena sedaj tudi \$1.50. Naročilo je priložiti dotično svoto v gotovini, poštnem Money Orderu ali v znakmah. Vsako naročilo se izvrši z obratno pošto.

Razen tega je pri meni dobiti muzikalije kakršnekolik vrste, partiture ali poedini glasovi katere koli pesmi, sólo, dvospevi, fin papir za kopiranje not, kemična črnila in instrumente za orkestre, citre, violine itd. Pišite!

Ivan M. Adamič, pevovodja slov. pevškega društva "Slavec", 1336 Lincoln Pl., Brooklyn, N. Y.

BOJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR. ORŽAVAH.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI:

Duhovni boj	—60	Jeruzalemski romar	—45
Evangeljska zakladnica	—50	Kristusovo življenje in smrt	—45
Gospod usliši moje molitve	—50	vezano	\$3.00
Ključ nebeskih vrat	—50	Krištof Kolumb	—20
Jezus in Marija	—40	Križana umiljenost	—40
Marija Varhinja	—40	Kaj se je Makaru sanjalo?	—50
Marija Kraljica	—60	Lažnjivi Kljuje	—20
Marija Kraljica, elegantno	—60	Leban, 100 beril	—20
vezano	\$1.20	Maksimilijan I.	—20
Pot k Bogu, v šagrin vezano	\$1.20	Marija, hči polkova	—20
Rajski Glasovi	—50	Mati, socijalni roman.	\$1.00
Rajski Glasovi, elegantno	—90	Malomestne tradicije	—25
vezano	—90	Mir Božji	—75
Rajski Glasovi, v slonovo	—1.20	Miklova Zala	—35
kost vezano	\$1.20	Mirko Poštenjakovič	—20
Sv. Ura, elegantno vezano	\$1.20	Na dirjem zapadu, vez.	—60
Sv. Ura, v slonovo kost ve-	\$1.20	Na indijskih otokih	—30
zono	—60	Najdenček	—35
Skrbi za dušo	—60	Na jutrovan	—30
Skrbi za dušo, elegantno ve-	\$1.20	Na krivih potih	—30
zono	—60	Na različnih potih	—20
Nebesa naš dom, elegantno	\$1.20	Narodne pripovedi, 1. z.	—30
vezano	\$1.20	in 3. zvezek po	—30
Vrtee nebeski	—40	Naseljenec	—20

POUČNE KNJIGE:

Abeceednik slovenski, 742an	—25	Odkritje Amerike, voz.	—80
Ahnov nemško-angleški tol-	—50	Pasjeglavec	\$1.00
mač, vezan	—50	Prihajaj	—30
Angleško-slovenski in slo-	—40	Pregovori, prilike, reki	—25
vensko-angleški slovar	—40	Pri Vrčevem Grogi	—20
Berilo prvo, vezano	—30	Prst božji	—30
Berilo drugo, vezano	—40	Randevouz	—30
Berilo tretje, vezano	—40	Revolucija na Portugalskem	—20
Cerkvena zgodovina	—70	Senila	—15
Dobra kuharica, vezano	\$3.00	Simon Gregorčič, poezije	—45
Domači zdravnik, vezan	—75	Stanley v Afriki	—20
Domači živnozdravniki	—50	Shelock Holmes,	—30
Evangelij	—50	3., 4., 5. in 6. zvezek po	—50
Fizika 1. in 2. del	—45	Sveta noč	—20
Hitri računar, vezano	—40	Srečolovec	—20
Nemščina brez učitelja, 1.	—50	Strah na Sokolskem gradu,	\$5.00
2. del po	—50	100 zvezkov	—20
Nemščina brez učitelja, 1.	\$1.20	Strelec	—20
2. del, vezano	\$1.20	Sanjska knjiga, velika	—30
Občna zgodovina	\$4.00	Štiri povesti	—30
Pesmarica, nagrobnice	\$1.00	Tegetthof	—20
Poljedelstvo	—50	Turki pred Dunajem	—30
Popolni nauk o čebelar-	\$1.00	Trije rodovi	—50
stvu, vezan	—20	Vojna na Balkanu, 13 zvez.	\$1.35
Postrežba bolnikom	—20	Zlate jagode, vez.	—30
Prva nemška vadnica	—35	Zivljenjepis Simon Gregor-	—50
Sadjereja v pogovorih	—25	čiča	—30
Schimpffov nemško-sloven-	\$1.20	Zivljenja trnjeva pot	—30
ski slovar	\$1.20	Znamenje štirih	—30
Schimpffov slovensko-nem-	\$2.00	Za krnham	—20
ški slovar	\$2.00	Zivljenja na avstr. dvoru ali	—70

SPILMANOVE POVESTI:

1. zv. Ljubite svoje sovraž-	—20	2. zv. Maron, krščanski	—30
3. zv. Maron, krščanski	—30	4. zv. Praški judek	—30
5. zv. Arumagan, sin indij-	—30	6. zv. Arumagan, sin indij-	—30
7. zv. Sultanovi sužnji	—23	8. zv. Tri indijske pove-	—30
9. zv. Kraljičin nečak	—30	10. zv. Zvesti sin	—30
11. zv. Rdeča in bela vrt-	—30	12. zv. Korejska brata	—30
13. zv. Boj in zmaga	—30	14. zv. Prisega huronskega	—30
15. zv. Angelj sužnjev	—30	16. zv. Zlatokopi	—30
17. zv. Pregarjanje indijan-	—30	18. zv. Pregarjanje indijan-	—30
skih misijonarjev	—30	19. zv. Mlada mornarja	—

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Brad-
dock, Pa.
Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Bar-
berton, O.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.
Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.
PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kan.
JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.
JOHN AUSEK, 5427 Homer Avenue, N. E. Cleveland, Ohio.
JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28. St., Loras, O.
JOSEPH PISHLAR, 308-6. St., Rock Springs, Wyo.
G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, Str. 1, Ely, Minn.
LOUIS CHAMPA, od društva sv. Srca Jezusa, Str. 2, Ely, Minn.
JOHN GRAHEK, st., od društva Slovence, Str. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi tikažoji se uradni začetki kakor tudi denarne pošiljke naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodo odpirala.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

ČLANOM IN ODBORNIKOM KRAJEVNIH DRUŠTEV V NAZANJE!

Vse proteste, inicijative, predloge in sploh vse uradne stvari oziroma dopise, ki se tičejo J. S. K. J. JE POŠILJATI GLAVNEMU TAJNIKU.

Najprej mora glavni tajnik vse pregledati, ker mi brez njegove vednosti ničesar ne natisnemo, kar se tiče Jednote.

Vse, kar bo on odobril, bo v našem listu pravočasno priobčeno.

Uredništvo G. N.

VAŽNO NAZANILLO.

Vsem krajevnim društvom JSKJ. se tem potom naznanja, da nimajo pošiljati v glavni urad nobenega zdravniškega spravečala za bolniško podporo za dalje časa, kakor do dne 1. julija t. leta, dokler se ne vidi, kako izpade volitev glede centralizacije. Volilni listi in poročila zelo počasno prihajajo v glavni urad. Naznanili bomo, kakor hitro dobimo poročila od vseh.

Če bode večina za odpravo centralizacije, bode stopila v veljavo s 1. julijem in od tega časa bode društva morala sama plačati podporo. Jednota bode prevzela le stare bolnike, kateri bolehalo nad šest mesecev. Če se to zgodi, bode odpadel assement za bolniško podporo takoj meseca julija in s tem tudi bolniška podpora od Jednote.

Nadzorniki Jednote se snidejo v glavnem uradu sredi julija in bode ukrenili, kar bode potrebno za to spremembo. Vsled tega bode moral tudi assement nekoliko zaostati, kar naj gg. tajniki blagovolijo vzeti na znanje. Assement od članov vseno lahko pobirate. Če ne bo šla bolniška podpora na Jednoto, Vam ostane v društveni blaginji.

Z bratskim pozdravom Vam udani:

GEO. L. BROZICH, gl. tajnik.

Hudournik.

Maksim Gorkij.

Satira na ruske družabne razmere.

Na vrtu za oknom moje sobe so skakali vrabci po golih vejah akacij in so se na glas razgovarjali. a vrh strehe je sedela na sosednji hiši častljiva vrana, poslušala govor silnih tihih in važno pokimala z glavjo. Topli vzhod, prepojen z solčnimi žarki, mi je prinašal na uho vsak zvok, in zato sem slišal urno in pritajeno šumljanje potoka, slišal sem tihi šepet vej, razumel sem, o čem gruljijo golobje in obenem z vzhodom se mi je vili v dušo prelestna poezija nastopajoče vesne.

Čik-čirik! — se je oglašil stari vrabec in se je obrnil k svojim tovarišem. Zopet smo dočakali spomladi... nili res? Čik-čirik!

— Fa-akt, fa-akt! — mu je odgovorila vrana in je graciozno stegnila vrat.

Dobro poznam to solidno tico: govori vedno na kratko in nikdar drugače, kot v pritrjevalnem smislu. Od narave je neumna, poleg tega pa še plašna, kakor večina vran. V javnosti zavzema odlično mesto in vsako zimo napravi kako ustanovo za stare golobe.

Poznam tudi vrabce: čeravno na videz lakomiscelec in cel liberelec, je vendar v istni zelo prebrisana tica. Okoli vrane se suče na videz s spoštovanjem, vendar

pa ji v globlji duši dobro pozna pravo ceno, in če nanese prilika, se ne brani povedati o nji dve, tri pikantne dogodbe.

Nad mojim oknom pa je mlad golob goreče uverjeval skromno golobico, da umre od žalosti, ako ga ne usliši in mu ne vrne ljubezni.

— Ali že veste, milostiva, čizki so prileteli! — se je zopet oglašil vrabec.

— Fa-akt!
— Prileteli so in razgrajajo in ščebečejo... Strašno nemirne tice so to. Tudi senice so že prišle za njimi... kakor vselej, hehehe! Včeraj, veste, sem vprašal za šalo enega izmed njih: dragee, kaj ste že prileteli? — Odgovoril mi je predrzno... Te tice nimajo nikakega spoštovanja do čina in dostojanstva svojega sobesednika. Jaz sem dvorni vrabec.

Tu se je nenadoma pokazal na strehi mlad vran in je polglasno poročal: — Po dolžnosti, ki mi jo nalaga moja služba sem pazljivo poslušal razgovore vseh stvari, ki živijo v zraku, v vodi in na zemlji, in imam čast javiti, da omenjeni čizki o vsem na glas ščebečejo, in da se drznejo upati, da se bo priroda kmalu obnovila.

Čik-čirik! — je vskliknil vrabec in se je nemirno oziral na poročitelja.

Vrana pa je samo dobrodušno pokimala z glavjo.

— Pomlad je že bila, ni bila samo enkrat, se je zopet oglašil vrabec. In to je pravzaprav prjetno, ker se takrat vsa priroda prenovi, a to se sme zgoditi samo z dovo-

ljenjem tistih sil, ki so za to postavljene.

— Fa-akt! — je pritrdila vrana in se je z dobrovoljnim okom ozirala na sobesednika.

— K temu, kar sem ravno sporočil — je nadaljeval vran — moram še dostaviti, da so omenjeni čizki tudi še drugič izražali svojo nezadovoljnost, češ, da so motni potoki, ki si v njih gasijo žejo, nekateri pa si drzenjo celo misliti o svobodi...

— A kaj, oni so zmeroma taki! — je vskliknil stari vrabec. To navado imajo že od mladosti in ni nikakor nevarna. Jaz sem bil tudi mlad in sem ravnotako mislil... o njej. To se razume, skromno sem mislil... No, potem pa je to prešlo. Pojavila se je druga "ona", bolj realna... hehehe... in veste, bolj prijetna, bolj potrebna vrabem... hehe!
— Ehm! — se je zaslišal hripav glas. Na vejah lipe se je pokazal pravi državni snigir (kalin), milostno se je klanjal na vse strani tiam in se je začel na glas kretati.

— Enne, ali ste opazili gospoda, da v zraku po nečem diši, e? — Pomladni vzhod, Vaše -stvo, — je pripomnil vrabec.

Vrana pa je samo sklonila glavo na stran in je kraknila z glasom, neznim kot ovčje meketanje.

— N-da, savi se je včeraj ravnotako zdelo, ko sva sedela skupaj na plotu. Po nečem, je rekla. diši... Jaz pa sem odgovoril: — pogledaj, poduhajva, pa bova izvedela. Ali je bilo prav takole?

— Popolnoma prav, Vaše -stvo.

— Zelo pametno, Vaše -stvo, — je splošljivo pritrdil stari vrabec.

Nenadoma se je spustil z neba škrlanček, in je, nemirno skakaje po vrtu, začel peti:

— In zarja s svojim smehom nežno gasi na nebu zvezde... noč blede, noč trepete in kakor led na solnce, tako se taja težka odeja nočne teme. Kako lahko in sladko diše sree, upa polno, svetlobi in svobodi nasproti...

— Kakšna je to tica? — je vprašal snigir mežikaje z očmi.

— Škrlanček, Vaše -stvo, — je z resnim obrazom odgovoril vran.

— Pesnik, Vaše -stvo, — je pristavil vrabec.

Snigir se je po strani ozrl na pesnika in je zamrmral:

— M... ali ni pel nekaj o solncu, o svobodi? Meni se vsaj tako zdi.

— Prav tako je, Vaše -stvo, — je pritrdil vran, — s svojim petjem vzbuja v srcih mladih tie osnovane upe, Vaše -stvo.

— Grajevredno početje in... neumno!

— Popolnoma prav, Vaše -stvo, se je odzval stari vrabec, — neumno! — Svoboda, Vaše -stvo, je nekaj, kar se ne da oprdeliti in takorekoč nikdar doseči...

— Vendar ste tudi Vi, ako se ne motim, sanjali o njej?

— Fa-akt! — je zopet kraknila vrana.

Vrabec se je prestrašil.

— Res je, Vaše -stvo, nekaj sem sanjal o njej... pa v okoliščinah, ki zmanjšujejo krivdo.

— Ah!... torej kako?

— Po obedu, Vaše -stvo, pod vplivom vinskih duhov... in s pogojem, Vaše -stvo.

— S kakim pogojem?

— Tiho sem rekel: naj živi svoboda, brž pa sem pristavil na glas: v postavnih mejah.

Snigir se je ozrl na vrana.

— Tako je, Vaše -stvo, — je odgovoril vran.

— Jaz sem, Vaše -stvo, dvorni vrabec in zato se ne morem resno pečati z vprašanjem o svobodi, ker tega vprašanja ne razpravlja veda, ki ji imam čast služiti.

— Fa-akt! — je zopet kraknila vrana. Njej je bilo vseno, kar naj potrdi.

Po dolini pa so tekli potoki in so peli tiho pesem o reki, kamor se bodo zlili na koncu svoje poti in o svoji bodočnosti.

— Široki, bistri valovi nas bodo sprejeli, objeli nas bodo in poneli s seboj v morje, potem nas bodo vzdignili pod nebo gorečega solnca žarki in spet bomo padli na zemljo kot hladna rosa v noč, kot snežinke ali kot obilni dež.

Prekrasno pomladnje solnce se je prijazno smejalo na jasnem nebu, kakor se smeje bog, poln ljubezni, poln ustvarjajoče sile.

V kotu na vrtu je sedela na vejah stare lipe jata žizkov, in eden izmed njih je pel svojim tovarišem s proroškim duhom pesem o Hudourniku, ki jo je nekje slišal:

— Nad sivo morsk gladino zbiram vetder oblake. Med oblaki in morjem ponošna šviga Hudournik, črni strelj podoben.

Zdaj se s perotni dotakne valov, zdaj kot strela zleti med ob-

lake in kriči — in oblaki slišijo radost v kriku smeje tice.

V tem kriku se razodeva žeja po burji. Silo gneva, plamen strasti in zaupanje v pobebo slišijo oblaki v tem kriku.

Tonovčice ječijo pred burjo — ječijo in se mečejo nad morje in na njega dno skrivajo svoj strah pred burjo.

Tudi pondirki ječijo; njim, — pondirkom, — je neznana slast bojnega življenja: grom in tresk jih plaši.

Nerodni pingvin bojazljivo pomika tolsto telo med pečinami... Samo ponosni Hudournik šviga smelo in svobodno nad morjem, svim od pen.

Vse mračneje in nižje se spuščajo oblaki nad morje, in valovi pojejo in plešejo navzgor, gromu nasproti.

Grom grmi. Valovi se penijo od gneva in ječijo in se pripravajo z vetrom. Tu jih zgrabi veter s krepkim objemom in jih meče v divji zlobi na pečine, da se razbijejo in na vse strani brizgnejo gromadne mase.

Hudournik šviga s krikom, črni strelj podobni; zdaj ko blisk preletava oblake, zdaj se dotika s perotni morske pene.

Glej ga, kako se nosi, ko demon — oholi, črni demon burje — in se smeje in plače... Smeje se oblakom, plače od radosti.

V gnevu grma sluti že davno utrujenost, prepričan je, da ne skrijejo oblaki solnca — ne, nikakor ga ne skrijejo.

Veter piha, grom grmi... Morje lovi strelce, ki švigajo iz oblakov, in jih gasi v svoji globini. Ko ognjene kače se vtjejo v morje in izginejo v njegovo brezdu.

Burja! Skoro nastopi burja! — Smeli Hudournik pa ponosno šviga med bliski nad zdvajanim morjem in venomer kriči ko prerok pobebe:

— Naj le še silneje razsaja burja!

Kje sta moj polubrat FRANK MEZGEC in prijatelj FRANK KREK? Prosim cenjene rojake, če kdo ve, naj mi javi, ali naj se pa sama oglašita. Imam njima poročati več važnih stvari. Mike Jerše, 580 San Bruno Ave., San Francisco, Cal.

Kje sta moja dva strica JOE MEZGEC in JOHN MRŠNIK? Prvi se nahaja nekje v West Virginiji, drugi pa nekje v Californiji. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da ga mi blagovoli naznaniti, ali naj se pa sama javita. — John Mršnik, Box 546, Sheffield, Pa. (8-10-7)

Iščem svojega brata FRANKA ŽAGAR in prijatelja ANTONA BENČINA. Oba sta doma iz Šegove vasi pri Loškem potoku. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi javi, ali naj se sama oglašita, ker poročati njima imam nekaj važnega. — John Žagar, Box 733, Port Allegany, Pa. (8-10-7)

POZOR!

Čitateljem in naročnikom naznanjamo, da nam je pošla zaloga Slovensko - Amerikanskega Kalendarja za leto 1915.

Namesto Kalendarja, dobi vsak nov naročnik eno izmed letošnjih Mohorjevih knjig.

Uredništvo Glas Naroda.

NAZNANILO.

Cenjenim naročnikom v Pennsylvaniji sporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. ZVONKO JAKŠEK, ki je pooblaščen pobirati naročnino in izdajati tozadevna potrdila.

Sedaj se mudi v Pittsburgh, Pa., in okolici.

Upravištvu "Glas Naroda".

Mr. ZVONKO JAKŠEK, ki je pooblaščen pobirati naročnino in izdajati tozadevna potrdila.

Sedaj se mudi v Pittsburgh, Pa., in okolici.

Upravištvu "Glas Naroda".

Mr. ZVONKO JAKŠEK, ki je pooblaščen pobirati naročnino in izdajati tozadevna potrdila.

Sedaj se mudi v Pittsburgh, Pa., in okolici.

Upravištvu "Glas Naroda".

Mr. ZVONKO JAKŠEK, ki je pooblaščen pobirati naročnino in izdajati tozadevna potrdila.

Sedaj se mudi v Pittsburgh, Pa., in okolici.

Upravištvu "Glas Naroda".

Mr. ZVONKO JAKŠEK, ki je pooblaščen pobirati naročnino in izdajati tozadevna potrdila.

Sedaj se mudi v Pittsburgh, Pa., in okolici.

Upravištvu "Glas Naroda".

Mr. ZVONKO JAKŠEK, ki je pooblaščen pobirati naročnino in izdajati tozadevna potrdila.

Sedaj se mudi v Pittsburgh, Pa., in okolici.

Upravištvu "Glas Naroda".

Mr. ZVONKO JAKŠEK, ki je pooblaščen pobirati naročnino in izdajati tozadevna potrdila.

Sedaj se mudi v Pittsburgh, Pa., in okolici.

Upravištvu "Glas Naroda".

Za smeh in kratek čas.

Upliv vojne.

— Če hočeš, ti pomagam polstati.
— Ne, hvala, prosim te, bodi popolnoma nevtralna.

Če je to res?

Graška "Tagespošta" poroča, da je v Stanislav v Galiciji prišlo za ruskimi vojaki mnogo prosti-tutk in da je rusko poveljstvo dalo petdeset prostitutk ustreliti.

To ali ono.

— Moj Bog, gospodična! Tako vesele, kakor ste danes, vas pa še nikdar nisem videl. Ali ste zadeli glavni dobiček, ali ste pa izgubili sree? Nekaj mora biti!

V kaznilnici.

Paznik (humpu): — No, kaj je pa tebe prineslo sem? — Si pa gotovo kaj skrivaj vzel.
— Ne, gospod paznik, preveč očitno sem vzel.

Enakih misli.

Žena možu: — Moj oče je vedno rekel da bi bil veliko bolj vesel, če bi prišla jaz kakor deček na svet.

Mož: — Saj bi bilo res boljše. Potem bi se ne mogla poročiti z menoj.

Škoda.

Mati: — Pepček, nocoj je šola zgorela.

Pepček: — Ali je gospod učitelj tudi zgorel?

Mati: — Ne.

Pepček: — Potem pa mi tako ni nič pomagano.

Filozofija mlade žene tri tedne po poroki:

Vedno sem mislila, da je zakon raj ljubezni, zdaj sem pa spoznala, da je samo zavetišče za ljubezenske invalide. Sv. zakon igra v ljubezni tisto vlogo, kakor jo igra v politiki gosposka zbornica.

Pred večali.

Rabelju se je primerila nesreča. Ko je obsojenec spravljaj na vešala, se je pretrgala žica in obsojenec je padel na tla.

— To se mi še ni zgodilo, je v svoji jezi zavpil rabelj.

— Meni tudi še ne, se je odzval obsojenec.

Pri zdravniku.

Zdravnik: — Ljubi gospod — vi ste nevrstnik in dijabetik.

Bolnik: — Ljubi gospod doktor, jaz sem vas poklical, da bi me zdravili in ne da bi me zmerjali.

Potem pa že.

Gozdar: — Prijatelji! Pozdravite našega Svedra. To bo pravi nedeljski lovec! Prvikrat je bil danes na lovu in ko je prvokrat ustrelil je zadel nekega kmetskega fanta.

Svedre: — Kaj ga ne bom — ko mu je Zajce ime!

Otroci.

Mali Pepček je padel in si jokaje izpira rano.

Mati: — Kaj pa je bilo, da si padel.

Pepček: — Sem pozabil na nogah stati.

Grozno.

Po mojih mislih mora biti grozno, če operna pevka zapazi, da je izgubila glas.

— Še groznejše pa je, če tega ne zapazi.

Pred sodiščem.

Sodišče je malopridnega fanta zaradi težke telesne poškodbe odobilo na več mesecev zapora. Pri obravnavi je navzočen tudi malopridnežev oče. Ko je sodni dvor razglasil obsodbo, se je oče obrnil k svojememu sinu:

— Zdaj si iztaknil, kar si iskal! vedno sem te svaril. A ti nisi poslušal. Samo kvartal si, ženske lovil, popival in se pretepaj. Zdaj pa poglej krog sebe v kakšno kakšno družbo si prišel.

Izpoved priče.

Sodnik: — Priča Janez Čmok! Poglejte tega fanta, ki je danes obtožen. Ali ga poznate?

Priča: — Dobro.

Sodnik: — Povejte nam, kaj veste o njem?

Priča: — I, kaj bi povedal? — Kar ga poznam, zmerom je v božjem strahu kradel.

Škoraj in mogoče.

Gospod Jazbec se je pomenjkoval s svojo soprogo o neki novi znaniki. Sinko ga je pazljivo poslušal.

Gospod Jazbec: — Res, prav škoda, da ta žena nima otrok.

Sinko: — Ata — morda je pa maadelje.

Višek sovraštva.

Na Ruskem je bil nekoč grof Dimitrij Tolstoj minister prosvete. Ta Tolstoj je bil razgizen reakcionarec in zlasti velik sovražnik časopisov. Nekega dne se je od njega poslavljaj visok uradnik, ki se je edrvaljal na ženitvovanjsko potovanje.

— Želim Vam srečno potovanje, — je rekel minister. — Kam mislite potovati.

— Na Nemško, ekselencia, na Reno in v bližja mesta.

— Slišite, — je vskliknil minister ves razvnet, — če pridete v Moguncie, lepo Vas prosim, poiščite spomenik Gutenberga, in pljunite v mojem imenu trikrat v obraz temu hudicu, ki je izundil tisk!

Pogum.

Slišite, kakšen pa je ta vaš novi prijatelj. Ali je to pogumen človek

IZVŠEVALNI ODBOR:

Frank Sakser, predsednik, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Tajniki:

Edward Kalish, 6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Rudolf Trost, 393 W. Central Park, New York, N. Y.

John Jager, blagajnik, 5241 Upton Ave. So., Minneapolis, Minn.

Denar, kolikor ga podružnica sama ne potrebuje, naj blagovoljno poslati glavnemu tajniku. Vsaka vplačana svota bode potrjena po tajniku in razpisana po slovenskih listih. Istočasno naj tudi obvesti gl. blagajnika, koliko denarja so poslali.

Pozor! — Tajniki in blagajniki podružnic Slov. Lige!

Tem potom so prošeni vsi tajniki podružnic SL Lige, da nemudoma pošljejo na glavnega tajnika sledeča poročila: število članov, ime in naslov predsednika, tajnika in blagajnika, kraj podružnice ter dan ustanovitve.

Blagajnike podružnic pa prosim, da o poslanem denarju na glavnega blagajnika napravijo dva poročila in pošljejo enega na glavnega blagajnika, enega pa na glav. tajnika, da tem potom lahko vedno izkažemo natančen račun in stanje Slov. Lige.

Za vsa nadaljna pojasnila tičoč se Slov. Lige, naj se cenj. rojaki obrnejo na glav. tajnika Slov. Lige.

EDWARD KALISH, glavni tajnik.
6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Vse iztise Pravil Slovenske Lige smo poslali glavnemu tajniku Slovenske Lige, Mr. Edwardu Kalishu, 6119 St. Clair Ave., Cleveland, O. — Oni, ki nimajo Pravil, naj se obrnejo naravnost nanj. — Vse potrebne informacije daje glavni tajnik.

Uredništvo G. N.

Sin.

Spisal Ivan Baloh.

Čevljar Ogrin je imel edinega sina, kateremu je bilo ime Ivan. Oče in sin sta se ljubila tembolj, ker je manjkalo pri hiši gospodinj — matere. Majhna lesena kočica — to je bilo njuno stanovanje, kočevski vrta konec kočice in hlev na drugi strani in v hlevu edina kravica — to je bilo vse premoženje čevljarja Ogrina.

Bili so hudi časi, ko je umrla dobra Ogrinka v najlepših letih, pustivši svojemu možu edino dete — slabotnega Ivana. Težak udarce je bil to za Ogrina. Sam je ostal pri hiši, vse je moral opravljati sam. Sam je oskrboval in pestoval malega Ivana, sam delal v delevnici, sam kupal in sam opravljal edino živinčje. Sicer je imel tuhtant kakoga pomočnika in vajenca, tudi s kakim postrežnikom je poskusil, pa videl je nazadnje, da najboljšje vse sam opravi in preskrbi, zato je vsakega odločil čez nekaj časa. In Ivan je bil vedno večji in skrbil za očeta vedno manjše, ker mu je mali Ivan sam pomagal zdaj pri delu, zdaj pri živini. To je neizmerno veselilo očeta njegovega, ki je v svojem edinem sinu gledal vso svojo srečo, vso svojo prihodnost.

Mali Ivan je dorastel in se razvil v krepkega dečka. Zelo je bil vesel oče njegov, ko je Ivan do našel domov sprječevala z lepimi redi. Kadarkoli so imenovali pridne otroke, vselej so imenovali tudi njegovega Ivana. In kadar je bil sklep šolskega leta in so se iz zlate šolske knjige prečitala imena pridnih učencev, tedaj se je vedno na prvem mestu bralo ime: Ivan Ogrin. Tega je bil oče njegov zelo vesel. Vesel je bil, da je slišal iz ust učitelja vedno le kaj lepega o svojem sinu, vesel je bil posebno, ko je veroučitelj tudi rad imel malega Ivana. Vsako jutro zgodaj je vstal Ivan in šel v cerkev streč svojemu katehetu. Nobenega dne ni izostal. Bil je redek, priden, resen in pobožen, da je njegovemu predstojniku izredno ugajal.

S kolikim veseljem je gledal nanj oče njegov ob nedeljah in praznikih, ko je vprico vseh ljudi stregel sin njegov gospodu ali pravzaprav Bogu! V srečo je takrat na tihem gojil željo, katere si pa ni upal povedati nikomur in katero je že gojila rajna žena njegova, da bi edini sin Ivan kedaj na domači farni cerkvi zapel "Dominus vobiscum".

Seveda je bila to le tajna želja njegovega srca. Kadar sta se pa takele pozimi ob dolgih večerih nedelj in praznikov pri peči pogovarjala o tem in onem, ko ga je oče že vse vprašal, kaj je slišal v cerkvi in kaj v šoli, tedaj ga je pa večkrat tudi vprašal, kaj ga vendar veseli, ko enkrat šolo konča. In mali Ivan se je še tesneje zlonil k očetu ter ga še bolj milo pogledal s svojimi lepimi plavimi očmi: ter mu nazadnje de-

jal nekako boječe: "To, kar je gospod."

Milo se je storilo to očetu tembolj, ker je videl v očeh svojega edinega sina oči svoje rajne soproge.

Ali kadar je sam zatopljen v delo premišljeval, kako bi spolnil željo svojemu otroku, kadar je pomislil na dolgo število let, ko bo moral sam s težkim delom preskrbeti kruha sebi in v mestu vse od prvega do zadnjega plačati tudi za sina, tedaj je skoro obupal, da bi se kedaj uresničila njegova želja. Imel je le še edino tolažbo, da bi znal dobiti kakoga dobrotnika.

Ivan je dokončal domačo štirirazredno šolo z izvrstnim uspehom. Sam šolski vodja je dejal Ogrinu, da bi bilo fanta škoda, ko bi šel za hlapca ali v tovarno, ker ima talent. Pa vedel je, da je oče njegov le ubogi čevljar, zato ni šel Ogrina, da bi dal sina v šole v mesto.

Ogrin pa ni izgubil poguma. Ljubil je svojega otroka in zato je bil pripravljen zanj vse storiti, vse žrtvovati, samo da bi si sin njegov lažje služil kruha kakor on. Rajši bi si odtrgal od svojih ust, da bi le sinu pomagal. Samo za eno je Boga prosil, da bi mu podelil trdnega zdravja.

Ko sta bila Ivan in oče njegov prvo nedeljo v počitnicah sama doma, tedaj ga je oče še enkrat vprašal, če gre res rad v mesto, če se bo pridno učil, če bo ubogal in če na Boga ne bo pozabil; pa še druga slična vprašanja mu je postavil oče njegov. Z veseljem mu je Ivan vse obljubil.

"Če je temu tako", dejal je oče, "potem pa vzemi klobuk in greva k gospodu."

Težka je bila ta pot, ko je šel Ogrin prositi pomoči in podpore. Še nikoli ni prosil, zdaj pa je bila sila; in saj ni prosil zase, ampak za svojega ljubega sina.

Prijazno sta bila sprejeta. Veroučitelj je potresel kodrasto glavo Ivanovo in ga vprašal podomače: "No, Ivan, kaj boš pa sedaj počel?"

In Ivan je uprl svoje globoke oči v svojega dobrotnika, katerega je ljubil kot svojega očeta, in rekel samozavestno: "Gospod bi bil rad."

"A tako!" je dejal katehet in prišel je pogovor sam ob sebi.

Ogrin je prosil gospoda, če bi bilo mogoče, da bi mu kaj pomagal, da bi fant rad v šolo hodil, da bo priden, da na gospoda ne bo nikoli pozabil itd.

In katehet je sklenil svoji roki, pogledal doli na svojega strežnika in dejal: "Težko bo šlo, leta so dolga, in Bog ve, kaj bo še iz tebe." Po kratkem molku je pa vprašal Ivana: "No, deček, ali boš res priden?"

"Bom", je odgovoril Ivan, kateremu je močno bilo sree v prsih. In pogovorili so se, da bo gospod prosil v mestu v samostanu za prosto hrano, za kar bo pa Ivan stregel pri službi božji, poprosil bo tudi za stanovanje, če ga pa ne bo mogoče dobiti, plače-

vala bosta z očetom vsak polovico.

Neizmerno je bil tega Ogrin vesel. Še nikoli ni šel Ivan od gospoda po stopnicah tako srečen kakor sedaj. Odpri se mu je cel raj srečne bodočnosti. Oba sta bila zadovoljna — oče in sin. Oče, ker je bila uslišana njegova prošnja, sin, ker je bil prepričan, da ne bo čede pasel, kakor drugi njegovi sošolci.

Ivan je dobil od mlinarjevega dijakar par knjig, da se je pripravljal za sprejem na višje šole. Hitro mu je šlo vse v glavo. Par krat ga je vprašal njegov veroučitelj in vse je šlo dobro. Nekega lepega jutra mu je pa povedal, da je dobil iz mesta odgovor, da je prošnja njegova uslišana, da bo dobival hrano zastoj v samostanu, ako bo pomagal pri službi božji ali pel na koru.

Zelo je bil s tem zadovoljen Ogrin. Prvič je bil rešen težkih skrbi glede stroškov in drugič je bil vesel, da bo fant pod nadzorom.

In šla sta nekega dne oče in sin iskati v mesto stanovanja. Ni bilo drago. Polovico bo plačeval sam, polovico pa dobrotnik njegov, pa bo šlo — tako si je mislil Ogrin. Za obleko in druge stvari bo pa že kakor preskrbel. Zdrav je, krepek, dela mu ne manjka, lahko bo šlo, če bo le Ivan ostal dober dečko — tako si je mislil oče njegov.

Ko je jesen nastopila, pa sta naložila kovčeg na voz in se odpeljala v mesto. Nič kaj ni bilo težko slovo; saj je šel v mesto s trdnjo voljo, da bo delal veselje svojemu očetu in s prepričanjem, da bo večkrat lahko pohitel k očetu domov, ker ni bilo daleč.

Začeli so se dolgočasni dnevi za Ogrina. Že popreje ni bilo živahno pri hiši, ko sta bila sama z Ivanom, ali sedaj je postalo prav tiho in pusto, ko je bil vedno sam doma. Zato je Ogrin sklenil, da vzame pomočnika. Dela je imel dovolj, vsi so ga radi imeli in pomočnik je bil rad pri njem.

Tako so hitro tekli dnevi in meseci. Prišli so prazniki in Ivan je prihitel iz mesta domov k očetu. Neizmerno sta se veselila drug drugega. Še nikoli ni Ogrin delal tako rad in tako dolgo kakor sedaj, samo da je bil sin njegov čedno oblečen. Kadarkoli je vedel, da njegov bivši veroučitelj ni zadržan, vselej je Ivan šel k njemu in šla sta skupno na izprehod.

Tako je minulo prvo leto. Ivan je prinesel domov ne sicer izvrstno, pač pa dobro izpričevalo. Temu ni bil sam kriv, ker mu domača šola ni mogla vsega podati, kar je potreboval. Tolažil se je, da bo s pridnostjo in vstrajnostjo vse še lahko nadomestil.

Preteklo je drugo leto. In res je prinesel domov izpričevalo jako dobro; ni bil sicer prvi, pač pa eden najboljših.

Pa tako je šlo hitro leto za letom. Ivan je bil prav priden dijak, zgled drugim, veselje očetu. Ogrin se sam ni vedel, kako hitro so tekla leta. Preteklo je že pet let, odkar je Ivan zapustil domačo hišo, pa zdela se mu je, kot bi se zgodilo pred enim letom; on je bil vedno enak, le Ivan je bil večji in krepkejši.

Zgodilo se je pa nekaj, kar je Ogrina zelo zbolelo. Ivanov dobrotnik je zapustil faro in dobil drugo službo. Bal se je, da ne bo mogel plačevati stanovanja in da sin morda celo hrano izgubi. Še bolj se je pa prestrašil, ko je zvedel od drugih ljudi, da sin njegov moče več v samostanu jesti in da ima sam svojo hrano. Po opravih je šel oče v mesto in vprašal Ivana, ali je kaj res, kar ljudje govore. Ivan ga je pa potolažil, da je predaleč do samostana, da je hrana preslaba, da dobi drugod, kjer podučuje, še boljše zastoj itd. Tudi za stanovanje, je dejal očetu, da ni treba skrbeti, da že sam toliko prihrani, da lahko stanovanje plača.

Oče se je vrnil domov, toda ne popolnoma miren. Zdelo se mu je, da Ivan ni več tako prijazen ž njima, kakor prejšnja leta. A mislil si je: dosti učenja ima in skrbi, ni čuda, če ni več tako domač, kakor včasih.

Prišlo so počitnice. Ivan je prišel domov, pa ni bil več tisti ljubljivi otrok, kakor nekdanj. Nobena stvar mu ni bila všeč. Imel je v podstrežju svojo lastno izbičo; pa bila je večinoma prazna. Skoro nikoli ga ni bilo doma. Imel je vedno tovarišijo iz sosednjih vasi, včasih je prišel pozno zvečer domov, včasih ga ni bilo po dva, tri dni, nič ni povedal, kam gre, kje je bil, postal je čisto sam zase. To očetu ni bilo

prav nič všeč. Prosil ga je, naj gre vendar kaj k gospodu, saj je ravno tako prijazen kot prejšnji, pa Ivan je našel vedno kak izgovor, da ni šel. Zato je prijel enkrat trdo Ogrin svojega sina, vse mu povedal, kar je imel na sreč; pa kaj je pomagal. Ivan je vzel svojo palčico, prižgal smodko in šel na izprehod.

Tega ni bil prav nič vesel oče Ogrin. Pa tolažil se je: mlad je še, neumen, brez izkušnje, bo že k pameti prišel. Leta so hitela hitro in Ivan je bil zadnje leto v gimnaziji. Očeta je skrbelo, kaj bo sedaj, kam se bo sin odločil. Kadar je prišel domov, ga je bil bolj žalosten kot vesel. Nobenega reda ni poznal, še ob nedeljah ga je komaj v cerkev spravil. To je bolelo skrbnega očeta, bolelo ga je tembolj, ker so mu ženske očitala, da je slabo vzgojil svojega sina, ki nima nobene vere, se pregospoko nosi itd. Nikomur ni potožil Ogrin, kaj ga je bolelo, ali skoraj mu je bilo žal v srečo, da je dal sina v šole.

Ivan je prišel domov k očetu po dokončanih šolah in mu povedal, da bo šel za eno leto prostovoljno k vojakom. To je bilo všeč očetu. Tam se bo naučil pokorščine in pameti, saj sem bil sam vojak — si je mislil Ogrin.

Leto je hitro preteklo in Ivan se je vrnil domov. A kam sedaj? To je skrbelo očeta. Skoro se ni upal vprašati svojega sina. Nekega večera je pa Ivan dolgo časa pisal neko pismo in potem je dejal očetu: "Veste, oče, k železnici pojdem!"

"Kakor hočeš", mu je mirno Ogrin odgovoril, "samo da boš srecen." V srečo pa je bolelo Ogrina. Imel je samo eno željo še na sveču, pa tudi ta se mu ne bo izpolnila. Žalosten je bil Ogrin. Pa mislil si je: če je res tak, kakor pravijo ljudje, je pa boljše, da ni gospod, saj je tudi drugod lahko srecen.

In res je dobil Ivan službo. Poslovila sta se od očeta nekako hladno in mrzlo. Odsel je precej daleč na neko postajo in pustil očeta samega doma. Tedaj so nastopili žalostni dnevi za Ogrina. Zdelo se mu je, da je kakor puščavnik v svoji hiši. Nobenega veselja ni imel več; moči so mu opedale in vsega se je naveličal. Pisal je večkrat sinu, naj mu kaj pošlje, pa le redko je dobil odgovor. Preteklo je pet let. Ogrin se je postaral, oči so mu odrekle, delati ni mogel več, in pisal, oziroma pisati je dal sinu, naj ga k sebi vzame, drugače mora beračiti od hiše do hiše.

Dolgo ni bilo odgovora. Pisal je še enkrat in slednjič je dobil odgovor, da naj le pride. In prodal je Ogrin svojo kajžo, poplačal dolgove in se s culico obleke preselil k svojemu sinu. Lep človek je bil njegov Ivan v železniški uniformi. Tudi lepo, in kakor je slišal, tudi dobro službo je imel. Pa Ivan ni bil več sam. Imel je mlado, lepo ženo, ki pa ni razumela jezika starega Ogrina. Tudi dvoje otrok je bilo že pri hiši. Vsega tega ni vedel stari Ogrin, kaj? leta hitro teko — tako je dejal.

Odkazali so mu sobo v shrambi za jedila. Lepša je bila res, kakor v njegovi domači koči, ali vendar se je čutil tukaj tako zapuščenega in zaničevanega! Celo noč in cel dan ni prišel nikdo k njemu. Le kadar mu je dekla prinesla jedi, je izpregovoril par besedi. Sina ni videl včasih po več dni. Izgovarjal se je, da ima težavno službo podnevu in pomoči in vrjel mu je. Z ženo in otroci se pa itak ni razumel. Tako so tekli dnevi, meseci in leta. Stari Ogrin se je že vsega naveličal. Prosil je Boga, da bi ga k sebi vzel. Videl je tudi, da ga nobeden več ne mara in marsikatera solza mu je na tihem pritekla doli po licih.

Prišla je jesen in stari Ogrin je jel ludo kašljati, nazadnje pa se niti odkajljati ni več mogel. Prosil je svojega sina, naj pošlje po gospoda, pa mu ni hotel ustreči. Presil je dvakrat, trikrat in končno so mu le ustregli. Prenesli so ga iz njegovega kota v lepo, krasno sobo ter ga položili na divan. Tam se je spravil z Bogom. Še isto noč je izdihnil.

Kupili so mu krasno krsto, veliko sveč je gorelo ob njej, velikanaki vene je dičil njegovo truplo s pomenljivim napisom: "Nepozabljivemu očetu — zadnji pozdrav!"

Spremlili so ga v lepem sprevodu na kraj počitka, na parteristih pa je bilo brati, da se bodo za nepozabnega rajnika brale zašnice v raznih cerkvah.

Ko so truplo djali v zemljo, jokalala sta na glas sin in gospa njegova — in vsi ljudje so rekli, kako so se ljubili med seboj.

Čez pol ure pa je bilo pokopališče prazno, niti enega človeka ni bilo na njem.

In grob očetov je zarastel mah in ostal je pozabljen — in nastopili so dnevi, ko se nihče več ni spominjal, da tukaj počiva Ogrin — oče edinega sina.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja FRANKA SMRDEL. Doma je iz Petelinj pri St. Petru na Notranjskem. Pred dve leti je bival nekeje v Morley, Colo. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi javi, ali naj se pa sam oglasi. — Frank Morelj, 427 Depot St., Conneaut, Ohio.

(9-10-7)

Slovenska naselbina.

V slovenski farmerski naselbini v Sheldonu, Rusk Co., Wis. je že 27 slovenskih familij naseljenih. Prostora imamo še za 1000. Za natančen popis, mape in MUŠTER prsti pišite na:

A. H. SKUBIC
Sheldon, Wis.

Dr. Richterjev
PAIN-EXPELLER
za revmatične bolezni, okorelost in neugodnost sklepov in mišic.

Pristni prihaja v zavoj, kot je naslikan tukaj. Odklonite vse zavojce, ki niso zapечатeni z Anchor varstveno znamko.

25 in 50 centov v lekarnah ali naravnost od

F. AD.
RICHTER
& CO.
74-80 Washington St.,
New York, N. Y.

Kje je moj oče JOSIP GLIVAR? Doma je iz Brezovega dola, farša Ambruž na Dolenjskem. Pred 24 leti je prišel v Združene države in pred tremi leti je bival v Tower, Minn. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, naj ga mi javi, ali naj se sam oglasi svojemu sinu: John Glivar, 3525 E. 80. St., N. E., Cleveland, Ohio.

(9-12-7)

Kje je moj brat FRANK ADAMIČ? Doma je iz Lužarjev, pošta Nova vas pri Rakeku. Pred 8 leti je došel v Chisholm, Minn. Ker nič ne piše, ne vem, kje se sedaj nahaja, zato prosim cenjene rojake, ako je komu znan njegov naslov, naj ga mi naznani, ali pa naj se sam zglaš sestro: Mary Serdel, 1253 E. 60. St., Cleveland, Ohio.

(10-13-7)

13,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse oboje lista je organizirano in spada v strokovne unije.

Frank Petkovšek

Javni Notar (Notary Public)

718-720 MARKET STREET
WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, izvrstne smotke patentirana, zdravila.

PRODAJA vožne listke vseh prekomerskih črt.

POŠILJA denar v stari kraj zanesljivo in pošteno.

UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoča delr.

PHONE 248

Zastopnik
"GLAS NARODA",
82 Cortlandt Street,
New York, N. Y.

ZASTONJ
deset (10) HASSAN kuponov
(IZREŽITE TA KUPON)

Ta POSEBNI KUPON je vreden deset (10) HASSAN CIGARETNIH KUPONOV ako se ga predloži skupno z devetdesetimi (90) ali več rednimi HASSAN CIGARETNIH KUPONI v kakikoli HASSAN PREMIJSKIH POSTAJ ali pri THE AMERICAN TOBACCO CO., Premium Dept. 490 Broome St., New York, N. Y. (Ta ponudba ugasne 31. decembra 1915.)

Običajna zmota.

Na tisoče Amerikancev trpi na boleznih v drobni in najnavadnejši med temi je konstipacija (zaprtje) in nje komplikacije. Večina teh bolnikov dela isto napačno, to je, da rabi pilule in različna odvajalna sredstva, ne da bi se kdo informiral, če so ta sredstva škodljiva ali ne. Vsako močno odvajalno sredstvo, ki oslabi telo ali ki povzroči, da se telo navadi na to sredstvo, je škodljivo. Ako trpite na konstipaciji ali kakikoli bolezni, ki izvira iz nje, rabite sredstvo, ki vam bo ne le prineslo olajšave, temveč bo v istem času tudi ojačilo vaše prebavne organe. Tako sredstvo je

TRINER-JEVO
ameriško Elixir grenko vino

Napravljeno je iz rdečega vina in zdravilnih rož, odvajalnih, toničnih in aromatičnih — ter je namenjeno za

KONSTIPACIJO,
KOMPLIKACIJE SLEDNJE,
SLABO PREBAVO,
NAPETOST,
BOLEČINE V DROBU,
ŽELOČNE BOLEZNI,
NERVOZNOST,
OSLASELOST.

Uspeh tega zdravila je zelo dober pri boleznih, povzročenih ali zvezanih s konstipacijo in slabostjo. Vsled tega naj bi se rabilo ob prvem znaku nerednosti prebavnih organov.

Cena \$1.00

V lekarnah

JOS. TRINER, izdelovalec

1333-1339 S. Ashland Ave.,

Chicago, Ill.

Ako vas mučijo revmatične ali nevralgične bolezni, poskusite Trinerjev Liniment. Olajšal vam bo takoj bolečine. Cena 25 in 50c; po pošti 35 in 60c.

Senca meča

ROMAN IZ ČASOV NAPOLEONA I.

Angleški pisatelj Robert Buchanan. — Za Glas Naroda prevel G. P.

58

(Nadaljevanje.)

Stari korporal ni odgovoril ter le obrnil obraz proti ognju. Poteklo je par minut v popolni tišini. Nato pa se je nenadoma brez vsakega svara, hiša zopet stresla. V tem slučaju ni bilo videti, da je bil vetrovni sunek. Obeh, korporala in Gildasa se je polastila ona groza, ki zleze človeku v srce pri potresu. Sunek je bil le trenoten in ko je jenjal, sta se oba spogledala.

— Strašno je! — je rekel korporal. — Sto vragov! Kje je le ostala mati!

Z nenadnostjo, ki je presenetila Gildasa ter še povečala njegovo nervoznost, je pričela udarjati ura-kukavica dvanaesto uro! Polnoč!...

Tudi korporal je postal strašno razburjen ter rekel: — Naravnost nepojmljivo je! — Pojdem še enkrat in jih poiščem!

Predno je mogel Gildas izreči besedo, se je korporal zopet zvil v plašč ter odšel skozi vrata, v temno noč. Dasiravno je udarjal dež ob tla ter je žuborel po cesti studence, je Gildas vendar razločno slišal udarce lesene noge, ki je tolkla ob tla. Konečno je utihnilo tudi to. —

To je bila situacija, kateri Gildas ni bil kos. Ni mu manjkalo navadnega poguma in v večji družbi bi zrl celo vragu samemu v obraz. Vojna, katere se je vdeležil, pa je izpodkopala njegovo živčevje in posebno v tej čudni noči bi ne ostal sam doma. Čelo bolj prosvetljen človek bi se ne počutil posebno dobro v tej okolici. Zrak je bil poln onega neprijetnega molka in tišino so prekinjale le teške kaplje dežja.

Gildas je stal pri vratih ter gledal ven v dež. Tema je bila popolna in le luč, ki je padala iz kuhinje, je osvetljevala cesto. V daljavi je bilo videti lučice iz hiš.

Gildas je zopet stopil v kuhinjo, se približal lesenim stopnjicam ter zaklical:

— Marcela! Marcela!

Nobenega odgovora.

— Marcela! Ali spiš?

Odpri se se vrata so se v prvem nadstropju in slišati je bilo Marcelin glas:

— Ali ste vi, stric?

— Ne, — jaz sem, Gildas! Ali si že v postelji?

— Slečena sem in napol v spanju. Kaj pa je?

Gildas se ni upal reči, da ga je strah in da si želi družbe. Raditega je zamrmral:

— O nič! Matere se ni iz cerkve, to je vse. Stric jo je šel iskat. Dežuje kot ob vesoljnem potopu.

— Rekla mi je, da se ne bo vrnila pred polnočjo in Alain in Jannick sta z njo. Torej lahko noč, Gildas!

— Lahko noč! — je zamrmral junak iz Draždan. Takoj nato pa je zopet zaklical: — Marcela!

— Da.

— Ni, — ni treba zapreti vrat... Rad bi se pogovarjal s teboj!

— Dobro!

Zopet je nastala tišina in Gildas se je vrnil k sedcu pri ognju. Ko je sedel nekaj časa, se je hiša zopet stresla. Vstal je ter se zopet približal stopnjicam.

— Marcela! — je zaklical.

— Da! — je odvrnila.

— Ali si slišala?

— Glas? Da! Le veter je!

— Ne veter, ampak sam vrag! — je mrmral Gildas sam pri sebi ter se jezil, ko je videl Marcela tako mirno in hladno. Zopet je stopil k vratom ter gledal v temo. Pozorno je prisluškoval, a ni mogel začuti nobenega vetra. Kljub temu pa je bilo razločno slišati bučanje in grmenje morja.

Nenadoma je slišal glas, ob katerem mu je pričelo utripati srce ter mu je pričela ledeni kri v žilah. Iz notranjosti dežele, iz smeri od cerkve, je prihajalo mrmranje, grmenje, kot da leži morje v oni smeri ter se je pričelo dvigati v viharju. Predno je dobro razumel situacijo, je slišal iz daljave presunljiv krik in iz vsakega zvonika je pričelo biti plat zvona. V tem trenutku je tudi zapazil temne postavbe, ki so hitele navzgor po cesti iz smeri od morja. Dasiravno jim je klial, mu ni nihče odgovoril.

Da, nobenega dvoma ni bilo. Zvon je zvonil in nekaj neobičajnega se je pripetilo, — kaj, tega ni mogel razumeti.

Prihitele so mimo tri ali štiri postavbe in vprašal jih je, kaj je pravzaprav. Le eden teh je zaklical: — V tej smeri, če vam je življenje drago!

Nobenega časa ni bilo za premišljanje in brez nadaljnega obotavljanja je pričel Gildas bežati za ostalimi po cesti navzgor.

Deževalo je tedne in tedne in doline v notranjosti dežele so bile že napol preplavljene. Tako kot isti večer pa ni deževalo še nikdar in videti je bilo, da so se odprle vse zatvornice neba. Zemlja se je tresla in skrivnostna podzemna reka je smela. Konečno, kot na določen signal, pa so vstali vsi elementi ter trobili na vihar. Morje se je dvignilo, vihar je pričel tuliti svojo divjo pesem in skrivna reka je privrela na dan.

Čitateljem je znan naravni položaj vasi Kromlaix. Ležala je v odprtini ali zarezi na milje daleč raztezajočega se zidu iz rdečega granita. Vsled tega je bila izpostavljena poplavam, prihajajočim in notranjosti dežele ter visokim plimam, prihajajočim z morja. Razventega je stala vrh podzemne reke in morja, ki se je na tem mestu globoko pod površino družilo z reko. Kljub temu pa je stala že stoletja ter kljubovala vsem vremenskim nevarnostim.

Najstarejši prebivalci so se spominjali, da je bila vasica nekoč razdejana. To pa se je zgodilo pred tako številnimi leti, da je izginil iz naroda že skoro vsak spomin na to.

Tekom jeseni leta 1813 ni manjkalo svarilnih znakov. Že dolgo vrsto let ni tako neprestano deževalo in dolgo že ni bilo takih viharjev kot ravno v tej jeseni. Noč za nočjo je dajala skrivna reka svoja znamenja, katerih ni bilo mogoče napačno razumeti.

In sedaj, v noči mrtvih, ko se je strnilo nebo z morje in kopni, ko so bile razsvetljene vse cerkve in kapelice od tej viharni obali ter je bila pripravljena pojedina za mrtvece v vsaki hiši, se je dvignilo vodovje ter prihitelo, želeč plena. Po ozki dolini, stezajoči se nad vasico, je prihajala povodenj, ki je naraščala z vsakim trenutkom ter nosila s seboj proti morju gorje in razdejavanje. Prišla je v temi ter jo je bilo mogoče le slišati, ne pa videti. Da jo je moglo gledati človeško oko, bi videlo izravana drevesa, strehe hiš in druge predmete. Hitreje kot more teči najhitrejši konj, brzeje kot je mogoče jadrati z najbolj brzo jadernico, se je podilo vodovje naprej, vedno naraščajoč radi stranskih dotokov. Ko pa je dospela povodenj do močvirja Ker Leon, ki je ležalo nad vasjo, je za eno uro obstala. Videti je bilo, da se hoče pogrezniti v zemljo kot reka, ki izginja v tem močvirju. Ojačena vsled neprestanih do-

tokov pa je preplavila povodenj močvirje, se pričela valiti naprej in usoda vasi Kromlaix je bila zapečatena.

Za časa kratkega odmora v močvirju Ker Leon, je skočil neki pogumni kmet v bližini na svojega konja ter galopiral proti Kromlaix, kričoč svarilne besede.

Ob polnoči je dospel do cerkve ob griču, stopil vanjo ter sporočil navzočim strašno vest. Na srečo je bil večji del prebivalstva še vedno v cerkvi.

— Zvonite plat zvona! — je zaklical oče Roland in že je pričel udarjati zvon.

Bilo je ravno v tem času, ko je dospel korporal, premočen do kože, k cerkvenim vratom ter zapazil svoja nečaka ter udovo, ki so se ravno pripravljali, da odidejo domov. Prebil se je skozi množico razburjenih vaščanov ter pričel sam govoriti s farmerjem.

— Morda pa ne bo prišla voda tako daleč, — je rekel. — Močvirje Ker Leon je globoko!

Odgovor je prišel, a ne iz ust kmeta, temveč iz doline, po kateri je hrumela voda.

— Na grič! Na grič! — je zaklical oče Roland. — Rešite se!

In množica je bežala v temno noč ter pustila za seboj cerkvi, razsvetljeno, a zapuščeno. Dež je še vedno lil v potokih. Pod vodstvom par mož, ki so ostali bolj mirni, se je gnetla množica naprej v grič, ki na srečo ni bil daleč. Stari korporal, katerega se je tudi polotila splošna panika, je podpiral udovo Derval. Niso bili še daleč, ko je zaklical neki glas prav v bližini:

— Mati! Stric!

— Gildas je! In sam! — je vskliknila udova. — Bog v nebesih! Kje je pa Marcela?!

In glas Gildasa je odgovorjal:

— Pustil sem jo v hiši spodaj. Kaj se je zgodilo? Ali ste vsi ponoreli?

Divji krik, ki se je izvil takrat iz prsi vseh navzočih, je bil edini odgovor. — Povodenj! Povodenj! — so kričali ter bežali za življenje. In res, ura sodbe je prišla in luči v cerkvi so že ugasnile, dočim se je valilo vodovje navzdol proti vasi. (Nadaljuje se).

Velika zaloga vina in žganja.

MARIJA GRILL

Prodaja belo vino po 70c. gallon
rdeče vino po 50c.
Drobnik 4 gallone za \$17.00
Brinjevec 12 steklenic za \$12.00
4 gallone (močjak) za \$16.00

Za obilno naročbo se priporoča

Marija Grill,

5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d.

V zalogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani Združene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalmacije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Najmodernejša

TISKARNA

"GLAS NARODA"

izvršuje vsakovrstne tiskovine po nizkih cenah.

Delo okusno. Izvršuje prevode v druge jezike.

Unifskno organizirana.

Posebnost se društvna pravila, okrožnice, pamfleti, oznaki itd.

Vsa naročila pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

NAZNANILO.

Cenjenim naročnikom v Michiganu, Wisconsinu in Minnesoti sporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik.

Mr. OTO PEZDIR,

ki je pooblaščen pobirati naročila in izdajati tozadevna potrdila. Upravišтво "Glas Naroda".

Prosti nasvet in informacije priseljencem.

"The Bureau of Industries and Immigration" za državo New York varuje in pomaga priseljencem, ki so bili osleparjeni, oropani ali s katerimi se je slabo ravljalo.

Brezplačno se daje nasvete priseljencem, kateri so bili osleparjeni od bankirjev, odvetrov, trgovcev z zemljišči, prodajalcev parobrodskih listkov, spremljevalcev, kašipotov in posestnikov gostiln.

Daje se informacije v naravnih jezikih zadevah: kako postati državljani, kjer se oglašati za državljanske listine.

Sorodniki naj bi se sestali s priseljenci na Ellis Islandu ali pri Barge Office.

DRŽAVNI DELAVSKI DEPARTAMENT
(State Department of Labor)
BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION.

Urad v mestu New Yorku: 86 East 29th St., odprt vsaki dan od 9. ure jutraj do 5. popoldne in v sredo zvečer od 8. do 10. ure.

POZOR ROJAKI!

Najbolj uspešno mazilo za ženske in moške lasne, kakor tudi za moške brke in brado. Ako se rabi to mazilo, zra-
stejo v 6 tednih krasni, gosti in dolgi lasje, kakor tudi moškimi krasne brke in brado in nebo-
do odpadali in ne osiveli. Revmatizem, kosti ali trganje v rokah, nogah in križu v 8 dneh popolnoma odpravim, rane, opekline, bole, ture, kraste in grinte, potne noze, kurje oči, bradavice, ozeblino v par dneh popolnoma odstranim. Kdor bi moja zdravila brez uspeha rabil, mu jamčim za \$5.00. Pišite takoj po cenik in knjižico, poljem zastoj.

JAKOB WAHČIČ,

1092 E. 64th St.,

Cleveland, Ohio.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRŽAVAH.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij-
skih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

na 20tih straneh in vsaka stran je 10 $\frac{1}{2}$ pri 13 $\frac{1}{2}$ palca velika.

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.

Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev držav in posameznih mest. Ravno tako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v znakmah in natančen naslov in mi vam takoj odpodljemo zaželeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

NAJBOLJŠA

SLOVENSKO-ANGLEŠKA SLOVNICA

Prirejena za slovenski narod, s 50-
delovanjem več strokovnjakov, je
založila Slovenic Publishing Co., 82
Cortlandt Street, New York, N. Y.

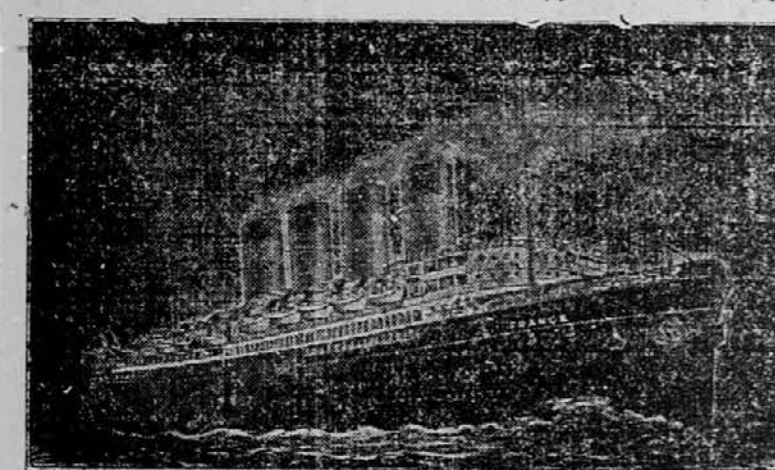
Cena v platnu vezani \$1.00. Rojaki v Cleveland, O. dobe
isto v podružnici Fr. Sakser, 1604 St. Clair Ave., N. E.

Compagnie Generale Transatlantique

(Francoska parobrodna družba.)

Direktna črta do Havre, Pariza, Svico, Inomešta in Ljubljane

POŠTNI PARALKI
"LA SAVOIR" na dva vikla "LA LOREAN" na dva vikla "LA FRANCE" na dva vikla

POŠTNI PARALKI

"Chicago", "La Touraine", "Rochambeau" in "Niagara"

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK

corner Pearl St., Chesbrough Building.

POŠTNI PARALKI odplačuje vedno ob uradih in pristaniščih New Yorka 67. N. E.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se prepiral, da dospejo denarne pošiljke
tudi sada, zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potre-
bujejo pošiljke v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom
in znancem v staro domovino.

100 K velja sedaj \$16.00 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.